

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De ss. Eucharistiae sacramento - Cod. Ettenheim-Münster 318

Thomas <von Aquin, Heiliger>

[S.l.], [17. Jahrh.]

Disputatio prima

[urn:nbn:de:bsz:31-131434](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-131434)

Disputatio Prima. 3
De
Sanctissima Eucharistia ut Sacramento.
Quaestio Prima.

De
Essentia, et partibus Sacramenti
Eucharistiae.

Articulus Primus.

An
Christus Deus sit realiter
presens in sanctissima
Eucharistia?

In Trid: sess: 13. ubi ep pfecto agit de
hoc mysterio, Can. 1. ita habet: si
quis negaverit in S. Eucharistia Sacramento
generari verè et substantialiter corpus et
sanguinem unà cum ad et divinitate
D. N. Jesu Christi, ac pinde totum
Christum: sed dixerit, tantummodo esse
in eo, ut in signo, vel figura, aut
virtute; anathema sit. Can. 2.
ita definit: si quis dixerit in S.

Eucharistia sacramento remanere substantia
panis et vini, unicum corpore et
sanguine D. N. Jesu Christi, negaverit,
mirabile illa conversione totius substantia
panis in corpus, et vini in sangui-
nem, manentibus undaque speciebus panis
et vini, quae quidem conversione Philia
Celia artificissime transsubstantiatione
appellatur, anathema sit.

3. Rursus Can. 3. si quis negaverit in
Venerabili sacramento Eucharistiae sub
unaquaque specie, et sub singulis cujusque
speciei partibus separatae facta totum
Christum generari; anathema sit. et Can.
4. si quis dixerit, peracta consecratione
in D. Eucharistia sacramento, non esse corpus
et sanguinem D. N. Jesu Christi, sed tamen
in usu dum sumitur, non ante, vel
post, et in hostiis, seu particulis conse-
cratis, quae post communiam ^{res} asservantur, vel
superstant, non remanere verum corpus
Christi; anathema sit. qui canone statuti
sunt contra triplicem haeresin, ex quibus
prima est dicentium, Eucharistia esse

mera figura, imagine et signum
 corporis et sanguinis Christi. Ita
 Winkl. scolampadij, Carlstadij,
 dicti Sacramtarij, asserentes, n̄ vere
 et realiter manducari corpus, vel
 sibi sanguine Dni, sed tm̄ spiritaliter
 per fidei, ad hos propine accedit
 Calvinus, qui em̄ n̄ agnoscit ullam
 presentiam reale Christi Dni in Eu-
 charia, quamvis interim velit rea-
 liter manducari in Eucharistia
 corporis Dni, quod manducatio rea-
 le, ait, n̄ se aliud, quod operose
 aliqua vivificat in eis non p̄ducta
 ab aliqua virtute inseparabiliter
 inhaerente corpori et sanguini Dni,
 quasi vero receptio alicujus effectus a
 certa causa p̄ducti dicitur p̄ductio realis
 manducatio cae.

Secunda haeresis e eorum, qui dicunt, 5.
 Christus se tm̄ presentem in usu
 Eucharistiae, n̄ vero post usum, adeoque n̄
 amplius se in hostijs consecratis ac in
 tabernaculo p̄servatis, Ita Lutherus,

f. 12
 e et
 averit
 f. 13
 langu
 panis
 illa
 biam
 in
 sub
 cujus
 tu
 Pan
 cruce
 corpus
 sed tm̄
 vel
 f. 14
 f. 15
 corpus
 statuti
 ius
 ce

Ita e docentur, Chryſtoſt. qm̄ adae
in Eucharía, sed ſcil cum pane et
vino, adeoq; hi negant tranſubſtan-
tiatione a Trid: deſerta, vocant; iſti
em iſpiratores, q; Chriſt cum pane
ſcil coniungunt, et hi ſt errores
magis cones, q; proter quos ſc̄i dant;
adhuc aliqui particulares, quos aſ-
ſequi nimis foret longum, et ferme
improbabile, cum nova ſc̄i hereses ſue-
cedant priorib; ob auctoru, vel ſc̄i-
toru inconstantia.

6. Titio. i. in Eucharía veri, realiter, et
ſubſtancialiter ḡtinetur corpus et ſanguis Chri-
ſti; ita Catholici cum Trid: probat;
Chryſoſt. de Eucharía dicit: hoc e corpus
meu: hic e ſanguis meus novi Teſtamenti.
Matth. 22. et Marci. 14. Luc. 22.
i. ad Cor. 11. hoc tm̄ discriminē, q; S.
Lucas dicat; hic e calix novu Teſtamenti
in ſanguine meo, et S. Paulus; huius
calix novu Teſtamenti e in meo ſanguine.
et pauca ſt myſteria, qua toties et
tam ſimilib; ſentis in ſacris literis
ḡtinentur: sed hoc verba debent accipi in

sensu literario et serio .go. pro
 baty quin: imprimis hinc ibi quidam
 septem, in quo solent adhiberi
 clarissimi tui in sensu literali:
 certe si Winghamo cuida lega-
 rety domy his verbis: hac domy fit
 sua: " Jlligeret, qd tm significaret
 domus sua, vel qd tm figura, vel
 lignu domus, vi septem, pertineret.
 Rursus hinc haec verba dixit, qd
 discipuli de illo gteptati s. Joan: 13.
 ecce nunc parat e. palam loqueris,
 et proverbium nulu dicit. Etia
 hinc dng nulla addidit explicae,
 qua tm solity e adhibere, qd me
 thaphoricè loquebaty, praesertim si qd
 alijs circumstij's methaphora n. ps.
 seras colligi. tunc qd dixit, se templu
 velle solvere, et tribz diebz reedifi-
 care, statim addidit explicae, qd lo-
 cuty fit de templo corporis sui. et si
 unqua, certe hic, opus fuisset expli-
 caae, cum qd dixit Joan: 6. se corpus
 suu tradituru ad manducandu,

7.

adde
 are et
 hlan
 ty isti
 rare
 ces
 dand
 s aeg
 t ferre
 tes sue
 l facta
 r, et
 is pti
 obet
 e corpu
 bnti
 re.
 qd p
 bntu
 itel
 angone
 et et
 lteris
 inji in

plures scandalizati sunt, ac eum de-
seruerunt, dicendo durg e hic sermo,
et quis est eum audire, qui cum oes
intereparunt (krum loqui de mandu-
casse veri sui corporis, debuissent
utiq; dadorari, ne errore, ne ppter
falsa opinioe perirent: et in Christus
nulla explicatioe ibi posuit, sed potius
eos abire permisit: qd in tm de metha-
phorica, sed de vera manducasse corpo-
ris sui se digne volebat.

8. quarto: si hoc verba n est accipienda ad
libera, cur S. Paulus adeo sollicitus hor-
tas, ut ante sumptioe corporis Dni se
sint fideles. ^{certent tantum} ut aliquis manducet per
fidem et memoria, n indiget tanta pro-
batione, hoc e fit em legendo sa-
cram scriptura, vel osculando pedes
cruifixi: at quis p Winglianus
prescribit tam exactum examen,
tam exactu examen et pntia de
pectis, si tm velit legere S. scripta.
adit apoly qd indigne manducans:
reg erit corporis et sanguinis Dni,
hoc e id, ac reg lese majestis

Dna in an e reg casta majestis qui
 imagine tm regis temere et inofficose
 attrahat, nisi id faciat ex intioe
 regis ghemendi. qd si in Eucharistia
 n adest vere corpus Dni sed tm ejus
 figura, qui accederet cum peccato gra-
 vi, n tm ex ghemtu, " et reg cor-
 poris et sanguinis Dni.

Quinto: haec verba primordio Ecclesia
 fm accepta st in sensu literali ab
 oibz qulibz et patribz, et cum sacu-
 lo nono Joannes Herigena ac de-
 cimo Berengarius aliqj circa pro-
 sentia reale corporis Dni inno-
 vassent, statim a pluribz synodis
 fuere damnati nimis longu fo-
 ret quia cuncta, et patres ad-
 ducere, quibz hoc dogma stabili-
 a primo saeculo christiano usq ad
 decimul, a quo ipsi adversarij ajunt
 creata in Ecclesia se vera hoi
 presentia. videat Bellarm: de
 Eucharistia. Id tm addo, qd si qd

cum de
 sermo
 in oes
 mandu
 sent
 pter
 strus
 potig
 metha
 e corpo
 enda ad
 le hor
 di se
 ducet per
 ta pro
 do sa
 pedes
 nus
 men,
 de
 ipta
 ans:
 is Dni
 lit

aliqui patres obsecrari locuti sūt, id
eos fecisse, q̄ areani gentilit̄ celan-
di studiose fuerint, et hinc ming cir-
cumspectis aliquando modis loquendi usi,
iuxta illud Aug. ḡtra Julian. cap. i.
vobis nondū existentibz securig, sim-
plicitas loquebatz. debet gō ex alijs
locis, ubi clarig loquuntz, profertim
q̄ ad cathecumenos instruendos ser-
mocinantz, eorū opinio colligi.

10. Dico. 2. Sacram̄tū Eucharistia n̄ ḡst̄
sū in usu, sed Prus existit in eo em
ante et post usu. Ita rursus catho-
lici. probat. Prus dixit: hoc ē cor-
pus meū, n̄ dixit: erit, vel fuit. sed
haec verba dixit, antequā apoli man-
ducarent, vel. biberent. gō ē ante usu.
2. à temporibz apolorū Cecilia p̄
adoravit Prus, ut profente in altari,
et ē incredibile, eā p̄ ḡmississe ido-
lolatricā. gō. 3. Sacram̄tū solitū
fuit asservari ad usu moribundorū
item à gratis per totā hebdomadē
in quadragesima, q̄ n̄ solent tunc

extra Trina missa grati celebrare
 Sed tñ uti prosanctificatis sicut
 Latini die parasceves. item à
 laicis et monachis deferrebatur dona,
 imò mittebatur Episcopis.

Quarto. sicut fuere graves pena
 patuta in illos, qui sacrum sangui-
 nē effundebant, et particula reposita
 post coniac sumā reverentiā repo-
 nebant in tabernaculis. Sed si tñ
 est signū, vel imago, vel Christus ex-
 tra usū profectus n̄ est, n̄ obertent
 tanta pena pati, eo q̄ irreve-
 rentiā n̄ est tam enormis. 5. pro-
 sentia Christi in Eucharistia extra
 usū totū ē probata miraculis, ut
 libros impleverint. tandem ipsi hære-
 tici sūt in hac doctrina inconstantissimi,
 aliqui ē cum Amnitione volunt
 Christū esse profectū in tota actione
 cana, dum panis benedicitur, frangitur
 distribuitur, em̄ dum ē cana deservit
 ad egros, alij dicunt, toto triduo

ti ff.
 ty celan
 ring cir
 uendi us
 cap. i.
 q. sim
 ap alijs
 spectim
 dos fer
 q̄ p̄ h̄
 eo em
 catho.
 i cor
 fuit. de
 li man
 ante usū
 i fr
 in altan
 lise in
 lalibit
 indorū
 donase
 lune

servari p^o sacrum p^oter agros,
et toto eo tempore manere. Primum,
sed si manet per triduum vel per qua-
drante, n^o est r^{ati}o, cur n^o maneat diu-
tius, quamdiu p^oter: manent p^oter sacra-
mentales. go. w.

ir. Dico. 3. in Eucharistia n^o manet p^oter
panis et vini. probat: i. auctoritate tum
g^otilianu^m Lateran: Constant. Florent.
et Trid: supra citati, tum patrum,
quoru^m cathalogu^m sequit^{ur} Bellarm: qui
etfi voce^m transsubstantias n^o adhibue-
runt ante g^otiliu^m Lateranense, t^u ad
h^{ab}uerunt voces equivalentes, nam
ex ipsoru^m Lateranoru^m g^ossione, patres
dicunt, ex pane fieri corpus Christi, pa-
ne^m transmutari in corpus Christi, n^o
est amplig^{us} panis, sed corpus Christi, n^o
est id, q^{uod} n^ona p^oavit, sed q^{uod} benedict^{us}
p^osecravit, sensus falli, nec illis
credendu^m: insuper extollunt o^{mn}ipoten-
tia^m Dei, q^{uod} in hoc mysterio se quap^{er}
exhauserint: comparant cum

Eucharistia miraculosa mutatur in
panem. 2. verba christi de Eucharistia
obliganda sunt ad litera: quod
remansit panis et vinum. gratia probatur
in proprio usu linguarum, in quo utique
cum Christus hominibus locutus est, quod per
nomen hoc demonstratur id quod apparet
esse panis, non significat aliam substantiam sub
pane latentem, vel cum pane penetrata
sed significat ipse panis, si auditur: quod si in
Eucharistia verè adhuc adest panis, per
nomen hoc significatur panis: atqui non
significatur per nomen hoc panis: quod
panis non amplius adest. probatur primò
antececedens: si per nomen hoc potest
verè significari substantia aliqua latens vel
compensata, vera est hæc propositio, qua
intendens digitum in lignum, dicerem,
hoc est Deus. Deus est si penetratur
cum ligno. ita potuisset intendendo
lapideum sepulchrale, quod Christus re-
surgens penetravit, dici: hoc est
Christus: sed hæc propositio ex alio sensu

8
13.

14. *si falsa. qd.*
Oportet aliquid per nomen hoc demon-
strari, non res immediate apparens, sed res
quædam, e.g. qd demonstrando voluit
dicere, hoc est vinum: *si* nam quæritur,
nisi qd res immediate sensibus subjecta est
ex natura sua vel usu ordinata ad quæ-
rendam aliam substantiam: at panis et vinum
minime ordinata sunt ad quærendum Christum
dominum. probatur jam enim minor superior.
si per nomen hoc significaretur panis, pro-
positio esset falsa. hoc est blasphemum.
qd. probatur major: in propria assumptione
vera deus substantiam et prædictam identificari:
sed panis et corpus Christi non identificari
possunt. qd. propria hæc assumptione non est
vera.

15. Rursum hæc propositio faceret hunc sensum
falsum, quem aliqui hæretici quidem, sed
iniquè adstruunt. hic panis verè et
proprie est corpus Christi, qui ulterius sic
inimmutabilis. Vel volunt dicere, dari
identitatem inter corpus Christi domini, ac
panem, et est manifestè falsum: vel

volunt dari uniae a aliqua hypostasi
 tica, et hoc nec ex scripturis nec ex
 patribus nec aliunde potest probari: deinde
 Verbum n. minus potest dici incarnatum, quam
 Incarnatum: vel volunt dari quibus
 chias locale: et hoc n. sufficit ad illa
 predicatio: alias homo obsessus a demone
 potest dici demon, et quilibet penetratus
 a Deo potest dici Deus, quae sunt abtur
 dissimilia.

Articulus 2us.

Solvuntur Objectiones ex Sacris Scripturis.

Ob: i. Verbum est in scriptura saepe acci. 16.
 quibus pro significat: ego enim sum acci.
 quibus in hac propositio: hoc est corpus
 meum. Ob: 2^a: Gen. 41. septem boves
 pulchros et septem spica plena septem
 sem ubertatis s. Exodi 40. diebus
 de agno paschali comedendo: est in
 phrase, id est transitus d. Luc: 22.
 haec est calix novus testamenti in meo san
 guine. Joan. 6. ego sum panis vitae.

Joan: iō. ego sum vitis vera: ego sum
ostendit. Joan. 8. ego sum lux mundi.
et i. ad Cor. iō. dicitur, petra am erat
Christus. gō. R: hoc argumto eodē modo
pōt p̄bri heresi arriana vel
sociniana, qua Ch̄o negabat dicitur.
nam hac rase em pōnt ita metha-
phorice explicari illud Joan. i. Deus
erat Verbu. item pōt negari Incar-
natio, et metaphoricē explicari em illud
Joan: i. Verbu caro factu ē.

97. R. N. ḡiā. et retrosqueo argumto: Ver-
bu ē ordinariē accipi in scriptis ad
significanda identitē unig cum altero in
sensu p̄rio. gō em hic est ita accipi.
rursus verba s. scripta debent accipi in
sensu p̄rio literali, quādiū ista
scripta vel ḡiā aut p̄tes vel
ras id p̄tis, et multo magis gō
tota antiquitas sensu literalē habent
tenet, quomōdū accidit in nostro casu.
at vero claru ē, q̄ boves et tempus
n̄ sint idem, nec agnus vel ejus co-
mesis et transp̄s. loquus s. Luca

obvis et usitatissimis, q̄ sepe sumit
ḡnens pro ḡento, et declaray suffi-
cienter alijs verbis aliorum Evangelistarum.

Quando Christus dicit: lup, asinus, panis, 18.
petra: non fuerunt illa verba ab ullo
sanctorum patrum aut ḡiliorum accepta
in sensu literali, sed s̄ metaphorice
q̄tra quā audit in verbis Eucharistiae
s̄icis, et Zwinglii fatesc̄ se nocte
ab angelo, quē nesciat, an fuerit
ater an albus, doctus de ad p̄uendis
Cocumbis figuratis. Certē fuerit
valde niger, atq̄ adeo cum ap̄oly
dicat i. ad Cor. ii. ego ē aegeri a D̄no,
q̄ et tradidi vobis: poterit Zwinglii
dicere: ego ē aegeri a demone, q̄ et
tradidi vobis: q̄ idē ḡruit Luthero,
qui fatesc̄, se modū salis cum demone
absumpsisse.

Ob: r. Christus q̄d Joan: 6. ait: panis, 19.
quē ego dabo caro mea ē pro nun-
di vita. Item ibid: caro ē mea
verē ē cib̄, et sanguis verē ē

potz: qui manducat mea carne, et bi-
bit meu sanguine, in me manet, et ego
in illo. loquitur in sensu figurato, et ita
accipiunt ea verba em a catholicis
doctoribus Gabriele Cajetano, Tapero,
Janfenio Gandabensi: qd em figurata
sunt illa: hoc e corpus meu. Confessio
ille sermo habitus e ante institutio-
nem Eucharie. qd n agit ibi de Eucharie
r. agit ibi de manducatione, qua oheret
infalibilibiter operari vita eterna.
ho hoc n facit Eucharie, qd.

R. N. A. N. patres unanimiter illa
verba explicant in sensu liberali,
pariter ea ita explicat Frid: seps: 13.
cap. 2. et q. nec e ulla ras, quare
verba illa tam clara injurie auri-
pianz. egtris st rases plurima,
ob quas accipiunt in sensu liberali.
20. Imperimis e Christus n tm semel, sed
minimu septies eo capite dicit, se
carne sua daturus ad manducandum,
idq juramento gformat. Certi n de
buisse alios timos, et vis potuisset

et alii manducare per corpus. 2. Christus
 catholici ibi permittit se primus daturus hunc
 cibum: atqui si cibum tunc fuisset sicut
 rituliter manducandus, jam tunc actu
 dedisset, cum jam tunc potuerint
 fideles in Christo credere, et sic eum
 per fidem rituliter manducare. 3.
 Christus ibi permittit longe praestantior
 rem cibum, quam habuerint Judaei per
 manna: atqui illud a quo servare pote-
 rat ad excitandam fidem: quod Eucharisti-
 ca manducatio non est nisi fides vel exci-
 tatio fidei.
 Quarto: quod haec verba Christus in Coena 21.
 sus, ac praesentes, populi, pharisei,
 discipuli intelligebant ea in sensu lite-
 rali: et hinc plures scandalizati sunt,
 et discesserunt ab eo: nec tamen Christus
 unquam explicavit, nec publice, nec pri-
 vate, ut fasces solebat parabolas
 apertis: et permisit servatos misere-
 recordissimum plures abire et perire,

quomodo in ruina ex mente aduersariorum
potuisset facile impredire, si decla-
rasset se loqui in de manducatione
spiritu. 5. iuxta aduersarios potest
amicus valericus alteri prudenter dice-
re: manduca mea carne, et bibe me-
um sanguinem, quod significaret. memento mei,
cum abiero, et in me spem gaudiumque
tuum reponere, te enim iuvabo. quod est abfur-
dissimum. Tandem si eo capite prius non agit
de Eucharistia, solum S. Joan: dilectus Christi
discipulus nil scripsit de Eucharistia, quod est in-
credibile.

22. Quamquam autem Catholici aliqui Doctores
dicant, eo capite sexto non agi de Eucha-
ristia, id evenit ex fervore disputationis:
cum enim disputarent contra eos, qui asse-
rebant necessitate coniugis sub utraque
specie, ut facilius se ab eorum argutis,
et maxime septibus ex illo capite
ablati expedirent, negarunt ibi agi
de Eucharistia, quae responsio in cogi-
tatione tantum trionchda est. neque privati

Doctoris sermo in gentibus Joh 11
 lapsa elapsa conu Eucharistia Indar
 pretao: p[er] g[ra]t[ia]m ad. i. Confessio
 N. g[ra]t[ia]m. ibi e[st] p[ro]mittenda Eucharistia
 postea instituenta. ait e[st] Christus. dabo:
 go utiq[ue] potuit e[ss]e sermo promissio[n]is
 Eucharistia, antequa[m] institueret. q[ui]o am
 ibi dicit: qui manducat, p[er]fecit id e[st]
 ac, qui manducabit, ut e[st] frequens
 mod[us] loquendi h[ab]it[us], sicut dicim[us], qui
 sumit Venenum, morib[us], et hoc maxime
 hoc loco e[st] sentiendu[m], q[uo]d Christus initio
 usus e[st] futuro. Deinceps p[ro] am[en] dicit
 cum loqui p[ro]phetice, utendo p[re]senti
 pro futuro. ad r[ati]o[n]em g[ra]t[ia]m P. A.
 positio certis g[ra]t[ia]m. C. A. aliter
 N. A. C.

Ob. 3. varijs locis scripta negat,
 Christu[m] e[ss]e in Eucharistia. go. A. p[er] i.
 Joann: 6. dicit. Spiritus e[st], qui vivificat,
 caro n[on] prode[st] q[ui]qua[m]. De Matth: 15.
 q[ui] intrat in os, in ventre vadit in:
 hoc de Eucharistia dici n[on] p[otes]t. De Matth.
 24. si quis vobis dixerit: eue hic

23.

ē Paris, aut ibi, nolite credere:
atque Catholici dicunt, eū ēē hī in
templo. gō. Matth: 26. pauperes
fr̄ hēbetis vobiscū, me aut n̄ fr̄ habe-
bitis. atque fr̄ cēt in Eucharīa, hēbe-
reng eū fr̄. 5. Joan: 12. ubi sum ego,
ibi et minister meū erit. sed ministri
n̄ sūt in Eucharīa. gō. 6. Joan: 14. re-
linquo mundū, et vado ad patre: gō n̄
manet in mundo: nec invisibiliter;
alias n̄ misisset sui locū Spiritū. gō.
24. J. & N. A. ad J. Baab explicō textus. ad.
dico, ibi n̄ significari carnē Christi J. n̄
n̄ prode, hoc ē blasphemū ē dicere,
ejus ē passio et morte liberati
sumus, et si juxta figuratū prodest
caro figuratē sū, cur n̄ caro em
realiter talis: sed significat: id q̄ vobis
suggerit carnalis v̄stra imaginatō
circa verba ā me flata, quasi caro
mea eet dentibz consumenda, vanū
fuit vel ē, et nec prodest quidquam ad intelli-
gentiā mysterij mysterij, vel sūt en-
digi, sola manducatio corporis Christi
absq̄ fide et charite n̄ prode
cum potius obsit q̄m sacilectum

~~conspiciunt~~ Ad edum. sermo ibi e de
cibo, qui consumitur et mutatur reali-
ter in substantia aliti, vel facit ali-
menti: sed corpus Christi n consumitur, sed
tam diuturnes, quibz destructis cessat
ad ee.

manet,
Quantum

25.

Ad 3° dicit. Christus ibi loquitur de illis
impostoribus, qui iudeos deceperunt tem-
pere epidij Hierosolymitani, vel de-
cipient sub adventu antichristi.

ad 4° dicit. sensus e, Christus n sibi ee no-
bisus in eo statu visibili, in quo potest
utilitate corporea ab hoibus recipere,
ungi, lavari &c. ad 5° dicit:
ubicunqz, seu in oi loco; alias de-
visisset cum xpo ee in cruce vel
sepulchro, sed dicit, ubi dicit, in aliquo
loco, scilicet celo. ad 6° dicit.

Christus reliquit mundum in spee illa cor-
porali, qua prius ambulabat, et ibi
conversabatur in terris, et ex qua
presentia Apoli singulare q solace
sensibile hauserunt plurimis gratijs.

Ob: q. Marci. ult. dicit de Christo: 26.
Sedet a dextris Dei. go n e altari in altari.

2. Paulus ad Philippi: 3. ait: nostra anima
versus in celis est, unda et salvatoris ex
spectamus. go n est in terra. 3. Actor: id
dicit de Deo: n in manufactis templis habitat.
4. Christus Joan: 20. dicit Magdalena: nol
me tangere, nondum est ascendi ad Patrem. go
Christus post resurrectionem vult oes cogitationes in
Patrem dirigere. qd em vult Petrus, dum toties
canit: sursum corda.

Q. Retorques argum. ad eum capite: go n
est in pede. Res tota est compenetrata cum hoc
corpore: go n cum alio. hbd hic nempe locum
illud Augustini: Semper Deus aliquid facit qd fa
teamur nos eligendo investigare n fac.

27. licet igitur gladius noster n capiat replicas,
n eo ipso impenetrabilis est, sicut nec mysterium triu
nitatis nec incarnationis gladius penetrabile est,
quibus si comparerem replicas, statim aparebit
hanc minime se illis difficiliore. Unde n nega
vino omnipotentia una virtute ea efficiendi,
sicut n negant adversarij ei virtute producem
illa mirabile unice hypostatica, ex eo am qd
sit magnum miraculum, n impugnat, sed roborat
doctrina catholicorum, cum a primis saeculis
Christianis fideles et patres su crediderint,
Eucharistia se rem sume mirabile, solig una
opit, oipia opus. In fca negat ipia. est Christus
sunt in utroq loco, n qm per presentia

quantitativam, connaturalem corpori, ita, ut
 excludat aliam quantitatem, utq's sit totum in
 toto, et pars in parte. s. quo solo sensu negat
 D. Th. christus esse in Eucharistia sicut in loco, et
 s. Aug. lib. 20. contra Faustum ait, Num habere
 in una presentia locale: sed per modum alii
 quem supernales species diversum a presentia supra
 explicata, per que fit realiter, presentia potius
 hic, quam alibi. Ad rem textus N. g'ia.
 vult apertum in dicere, venturum de celo ut
 iudicet ad iudicium Vrsæ.

Ad istud. sermo est ibi de divinitate, qua implet
 omnia, et nullis locis geludis, q' tunc requiritur, ut
 aliquis stricte dicat alicubi habitare. Dein
 neq's Christus templo claudis, q' est extra illud
 existit, adeoq's stricte ibi non habitat, minus
 inviget templo s'ym textu, q' aliqui est requi-
 runt ad habitand. ad istud. literalis sensus
 videtur iste: noli spernare ad meum factum, erit
 adhuc tempus; nunc est opendi ad factum, sed
 cito vade, et nuntia fratribus meis resur-
 rectorum. Dicitur, Cælia non eligendum est de
 corporali elevatione, alias mathematici, qui
 vel maxime oculos ad caelum convertunt, Cælia
 pro alijs obediunt, qui oculos ex modestia in
 terra defigunt. Unde sensus est: animus a
 terrenis ad Cælia et æterna elevandus,
 q' est fit elevando cor ad Christum in
 altari presentis.

28.

Articulus 3us.
Solvuntur Objectiones
ex Patribus.

29. Ob. 1. S. S. B. C. Eucharistia sagre appellatur
figura, symbolu, signu, typhu, antityphu cor-
poris Christi. qd n̄ e realiter corpus Christi. (an-
firmat. S. Aug. de doctrina Christiana lib. 1.
cap. 16. verba illa Christi: nisi manducaveritis
carnem filij hois, spiritaliter s̄ exponit, ait e.
qd paras dentes et ventres, crede, et mandu-
casti. Item alibi ait. n̄ dubitavit Iesus dicere
hoc e corpus meum, cum signu daret corporis
sui. Comentario in psalmu 136. Christus ad-
hibuit Iuda ad quiviviu, in quo corporis sui
figura comendavit. Comentario in psalmu 98
n̄ hoc corpus, qd videtis, manducaturi estis, et
bibituri illu sanguine, que visuri sunt, qui
crucefigunt: lacrima aliq comendavi vobis
Quis tract. 59. in Joan: illi manducabant
pane Dominum, Iudas pane Iui.

+
30. Quis tract. 26. credere in eu hoc e man-
ducare pane sicut vivum. et lib: de Doctrina
Christianana cap: 16. ait, qd verbis nil aliud
efficari, qua passioe Iui conicanda et mente
traviter cogitanda, Christi Iui morte. lib. 1.
qtra Iulianu ait, n̄ solum adultis, sed et infan-
tibus ee necessaria Eucharistia, qd explicit dicens, in
stante per susceptioe Baptismi conicere corpus
Christi, et implere proceptu Eucharistie.

Conformi. 2. Clemens Alexandring lib. i. cap.
6. Basilij, epist. 141. Hieron. in psalmu 147,
per carne et sanguine Christi colligunt Verbu
Dei, scripturas et doctrina, quibz fuit
ualiter nutrimur: go n docent vera reale
presentia in Eucharistia.

15

Q. mente S. patrum ee quoad hoc myste-
riū clarissima, et possit videri apud Bellu-
arminu lib. 2. de Eucharistia citati per
oia aera Christiana saecula, et aetates
eoru ~~in~~ testimonia, qua eet longu
referre. praesertim auctor hic ex oibz
S. Th. tomis offert sententias mysteriu. hoc ad-
struentes, et q hoc S. Doctose abutunt
haeretici, refero tm unu aut alteru ejus
septu. Epistola iro. ad honoratu. cap. 20.
in illud psalmi 21. manducaverunt et ado-
raverunt oes Divites plebis: ait: / et isti
deducti sunt ad mensa Christi, et accipiunt de
corpore et sanguine ejus, sed adorant tm
n em saturant. go ex S. Doctoris mente acci-
piunt de reali corpore Jni; hoc solum e
adorat.

31.

Lib. 3. de primite ait: dicit pueris au-
ditivite gravissa, q in altari fit corpus
et sanguis Christi. go cum pueri hoc
audientes id colligant de reali n tm de
spiritu et figurata presentia, et

32.

Aug. iudicet, eos n̄ habere fidem falsam,
Christus est realiter presens. Lib. 2. glos.
adversarius legis ait, Christus dedisse carnem
sua manducanda, et sanguinem bibendum corde
et ore: quod n̄ tamen spiritibus corde, sed etiam
realiter ore. Concione i. in psal: 33. ait,
Christus solum se manibus suis gustasse in cena,
quod fuit: aequalis Eucharistia distribuit: ait,
hoc n̄ potest fieri ab hoc: ab. si tamen fere,
bat manibus suis figurate, sed hoc fieri
a quolibet hoc, cum quilibet potest ferre
manibus aliqua sui imagine. plura vide
l. c. apud Bellarm.

33. Veteris N. Patres. i. expressis verbis
excludunt solam figuram, adiungunt hoc sacramentum
a veteribus agno paschali, manna, panibus
propter quod differre hanc veritatem
a figuris, corpus ab umbra, rem caelestem
a terrena, et docent Christum
sola fide, sed reipsa nobis contingi. D. mirum
extollunt maximum Christi amore, nos
grascentis sua carne, cum nec pastores
ovibus, nec matres filiis, nec amici
amicis, carnem suam manducanda, agonant
et rase dant, quare sub specie panis

2^a vini dare voluerit se manducanda,
 ne fil: quoniam horare. 5. titulis
 magnificentissimis sacramtum hoc ho
 norant vocantes illud sanctum Dei,
 sancta sanctorum, ym^o bonum, memoria
 oim^u beneficiorum Dei, terribile myste
 rium, bonam gratiam.

34.
 Oti dicunt se suspensum, una oculo
 miraculum, transcendens ad captum huius.
 fidelibus quod antea inculcant, non se cre
 dendum sensibus, sed verbis Christi, ubi
 aqua non solum, nisi per infallibilem
 auctoritatem Christi, et omnia potentia,
 comparant illud cum alijs mysterijs
 Incarnacionis, Trinitatis etc. quod per consue
 runt hoc sacramtum dignum summo honore.
 hunc illud adorarunt, diligentissime ca
 verunt, ne quod in terra deideret, asse
 ruere, aspere ibi angelos adoratores,
 non permiscere illud videri ab infidelibus
 imo nec a catholicis: et coram his
 non se deo eo locuti, nisi verbis obscuris,
 loco explicacionis adhibentes illud:
 norunt fideles. 8. docent in hoc

mysterio fieri vera mutatio et quæ
sive panis et vini et in corpus et
sanguinem, et comparant mutationibus aquæ
in vinum, virga moysis in serpente, panis
in carne: docent, non manere panem, et
hanc mutationem fieri per virtutem Dei
quæ omnia non conveniunt figurata tamen illi
ab adversariis asserta presentia
ut cuilibet non uno indisciplinato ingenio
facile patet.

35.

R. jam dicente. N. g. f. i. a. Eucharistia dicitur
ceterum per summi, vel ut in recto veniant
sola species: vel ut ipsius corpus et sanguis
Dn. si sumitur primo modo, est signum corporis
Christi presentis: si secundo modo, est signum cor
poris Christi ut visibilem hanc speciem et in
cruce immolati: et in hoc sensu fere
Eucharistia dicuntur et. P. B. et profertur
S. Aug: signum, quatenus scilicet significat, et
in memoria revocat corpus Christi, in
cruce immolatum. ad i. postquam. q.
sententia Aug: patet ex septem a nobis
allatis. R. 2. ad i. lectum cum Bellarm
S. Aug: ibi loqui non de Sacramento,

ad de fide incarnationis, cum, ibi nondum
 pervenerit ad locum Evangelij, ubi
 agit de sacramento. unde licet ibi agat
 de panis manducatione, non excludit reale.
 ad non textum R. Eucharistia est signum
 corporis Domini presentis, si species sacramentalis
 veniant in recto, vel signum corporis ut
 in cruce violati, si genus corpus ve-
 niat in recto. in 3to textu iterum
 dicitur Eucharistia signum corporis vel quod
 species sacramentalis veniunt in recto, vel
 quod significat corpus in cruce. in 4to textu
 obligat non esse idem corpus quoad aliquam
 accidentiam, licet sit idem quoad substantiam,
 eo sensu, quo ille apud S. Ambrosium dicitur:
 ego non sum ego, sicut enim apud I. ad Cor.
 15. dicitur: non corpus, quod futurum est, se-
 minas, sed nudum granum: et obligat, non
 idem corpus hunc mori, et seminari
 in sepulchro, quod postea resurget, id est
 non idem quoad accidentiam, licet idem
 quoad substantiam, que modum loquendi
 notavit ipse Augustinus epistol. 146. quomodo
 autem non manducet idem corpus, explicit

30.

S. Doctor ibidem, cum ait putasse
apharnaitas carne Christi trindenda
in particulas, et sic manducanda.
37. Ad istud septu. S. Aug. sapere illud tm di-
cit vere esse tale, qd hbt suu effectus
sive qualitate sibi debita, unde cum Judas
n receperit effectus Eucharie, dicit
n manducasse, sicut em dicit serm. 2.

de verbis ayoli: illud manducare refici
e: illud bibere qd e, nisi bibere? &
deinde sapere qd aliqd noiat, n illigij
quoad sua substantia, sed tm quoad qualitate
et effectus, sic i. ad Cor. 15. dicunt re-
surrectura corpora spiritalia, cum tm quoad
substantia n sint futura talia, et ibidem
dicit; caro et sanguis regnu Dei n pos-
sident, q tm illigij pot de effectibus
carnis, seu peccis, vel qualitate carnis,
id e corruptioe, alias utiqs corpora
erunt in celo. ad istud. illud cre-
dere e aliqua spiritibus manducatio, sed
n excludit reale.

38. Ad istud. passioni Domini e comendand per ipsa
susceptione sacramti, unde hic Augustinus aliud
n vult, quam qd Paulus i. ad Cor. 11. dicens:

morte Domini annuntiabitur. Ad ultimum sep-
 tum Petrus Argentin: infantes e-
 nec spiritualiter per fidem actuali post
 Eucharistia sumere: Augustinus docet igitur,
 infantibus necessaria esse Eucharistia non in re, nec
 in voto explicito, cuius ob defectum rationis sunt
 incapaces, sed in voto implicito, quod autem esse
 baptismus, quod sicut quilibet genitrix epigit
 cibum, sed suo tempore sumendum, ita enim
 spiritualiter genitrix epigit pro suo tempore
 cibum spirituale. Deinde per baptismum homo in-
 greditur Ecclesiam, et subicitur precepto de Eu-
 charistia quotannis suscipienda, et incorporatur
 enim Christo, qua incorporatio iuxta S. Patres
 aliquo modo aequivalens sumptioni Eucharistiae,
 et in hoc sensu baptismus est virtualis sum-
 ptio Eucharistiae; licet autem Eucharistia in voto
 implicito non sit Christi realiter, est tamen Eucha-
 ristia in se Christi realiter. Ad eandem
 confirmationem. N. gratia. Patres aliquo quatenus lo-
 quuntur figurate, sed praeterea sensu liberale
 non excludunt, praesertim isti, quorum textus
 clarissimos vide apud Bellarmum.
 Ob. 6. gratia gratia gelusio: N. Patres vo-
 cant Eucharistiam panem et vinum. go. Confirmatio. i.
 in vino una Galilaea mansit manet prima
 aqua. go. manet manet prima panis in Eucharistia.
 2. Marcii 14. dicit Christus: non bibat de hoc
 genimine vitis usque in drem illud, cum illud
 bibat novum in Regno Dei. quod enim habet Matth.
 26. hoc dictum fuit post consecrationem. go. post,

29

hanc adhuc adest vinu. *Q. N. g'ia*. Euchar'ia vo-
cat' panis ex triplici ca' . i. g' e' celestis et su-
persubstantialis. r. e' panis apparenter p'ter spec.
3. e' panis ampliativè; hoc e', immediate fuit, quo
senfu em scriptura vocat' serpente' illu', in que'
versa e' virga Moysis, virga', et post' statua
salis, in qua' versa e' uxor Loth, em' dici uxor
Loth.

40. Ad i. g'firmat' T. A. N. g'ia. n' p' ex ma' a
panis fieri corpus Christi, eet e' aliud cor-
pus, qua' passum fuerit: ad potuit fieri
ex ma' aqua vinu. Ad r. g'firmat' N.
min: S. Lucas clare distinguit duos calices.
cap: 27. et ista verba subnectit: calici n'
consecrato, cum refert aliud calice' datu',
scilicet g'secratu', cui nil postponit. Ita
docent S. Hieron: Beda, et Theophilacty.
Quod am' Matth: et Marcy hoc verba
referant, postqua' jam meminere g'secra-
tiois, inde e', q' illi n' reflexerunt ad
ullu' calice', sed tm' ad vinu' in mensa posi-
tum, vel n' narrarunt suo loco rem n' adeo
magni momenti. quod si em' ista verba
dicta sent' postea, tm', teste S. Anselmo,
n' deberent referri ad calice' g'secratu',
sed prius potatu' cum esu Agni baschalis.
41. Ob: 7. Euchar'ia aut' nutrit. g'o e' panis.
Confirmat' i. Ad Sacramtu' requiritur

19
elementu. q̄ panis. 2. I. Francus q̄tra
Hareses cap: 34. ait, Eucharistia q̄tra
re celesti et terrena. q̄ corpore
Christi et pane. 3. Origenes
in Apoc̄ is. Matth: ait, Eucharistia
secundum id, q̄ h̄t maale, abire
in ventru, et in secessu emitte.

4. Theodoretus ait: ^{Neque signa} ~~Neque signa~~ mystica post
sanctificaco^{ne} recedunt a sua naa,
manent e in priori substantia figura
et foa. 5. Gelasius q̄tra Acti
chetem ait: Sacramti corporis et
Sanguinis Christi naa e, et h̄ n̄
desinit ee substantia vel naa panis.

Dama 6. Damascenus lib. 4. Fidei.
cap: 24. docet, Divinitate Christi
conjugi cum pane et vino. 7.
Nomen transubstantiationis igno-
tum fuit antiquis, et primo e
inventum in concilio Lateranensi.
Ato sub Innocentio 3tio.

8. N. q̄tra. Deus e miraculose
dupli defectu ma. ad i.
confirmaco. N. q̄tra. elementu, eo
quo q̄tritur Eucharistia, sunt species

42

lenfibilis. ad ream. res terrena
iterum sunt facta. ad Bria. Origenes
eligendus est de factis corruptis, qua cum
parte nova substantia, qua Deus loco
nae panis creative producit, va-
dunt ulterius. ad qta. Verba

in greco ita sonant: manent in
prioris substantia forma et figura: quod
loquitur de accidentibus. Deinde gra-
tius per nae. Eligunt nae acci-
dentium, proprietates, et externa facta.

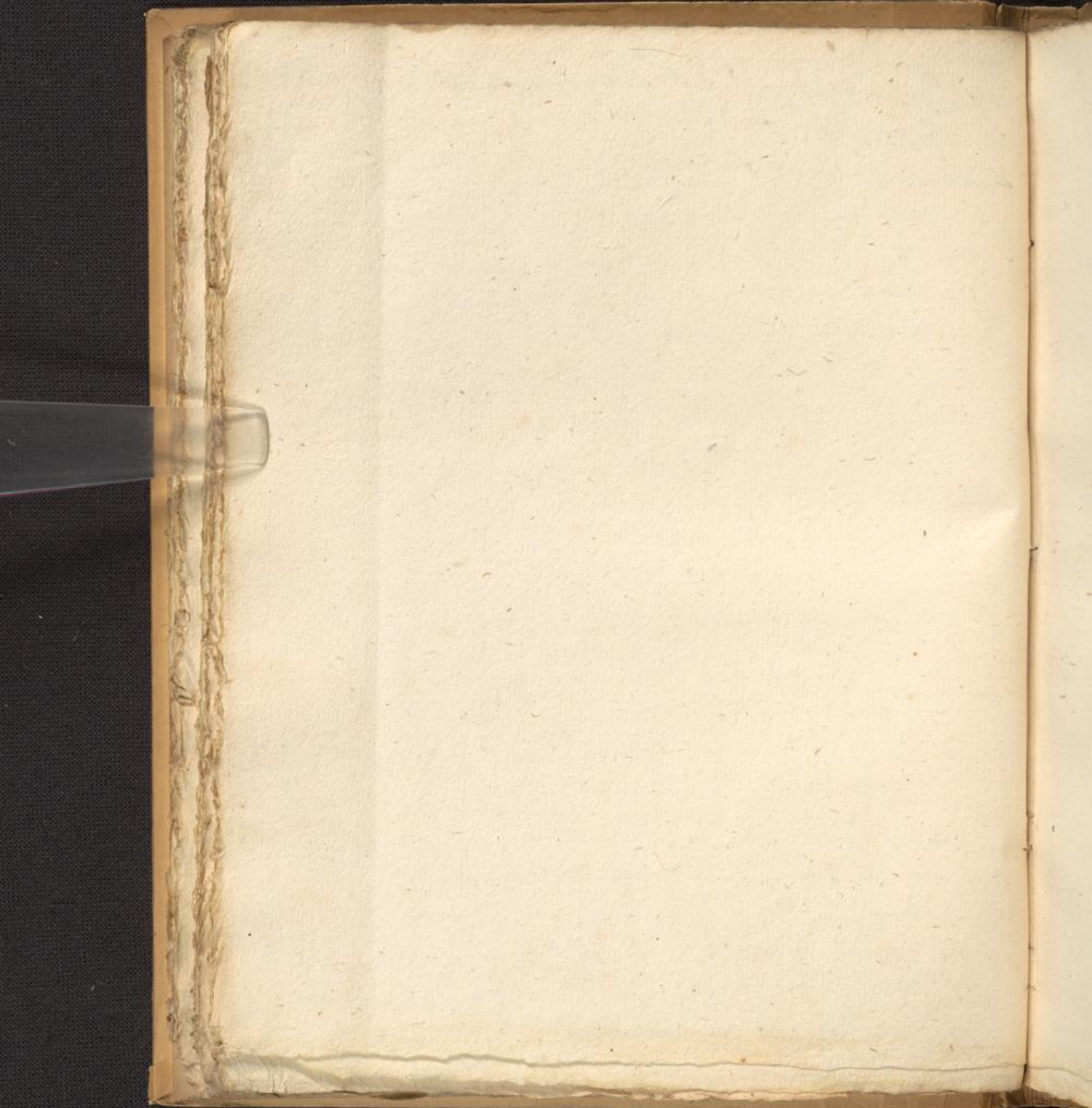
43. Ad 5ta. Conformationem. Gelasius ille non est
Gelasius papa, sed alius alius ab ha-
reticis Basiliensibus impressus, et
hic enim videtur in eligere accidentia,
ut videtur patere ex contextu.

Ad 6ta. P. Damascenus explicans
est de divinitatis conjunctione cum
pane apparenter tali, nam ibidem
dicit panem et vinum supernaturaliter
transmutari ad in corpus et sangui-
nem Christi. Ad ultima. sicut
occasione aliarum heresum ortarum
attribuit Caelia alia noia, ita potest
contra Sacramentarios adhibere nova

terena voce, praesertim cum Babes passim vocentur
Origines conversiones et transmutationes,
et Theophilacty in 14to hunc Marcii
transselementarem (m).

20

Verba
ent i
ura: p
in gra
a acci
na p
le n e
ab ha
lus, et
videnti
a.
plicand
ne un
Bisen
aliter
t sang
ficus
sarul
ita pot
e rood

21

Articulus 4tus.

Quid sit Sacramentum Eucharistia, qua sint eius partes, et an sit unum, vel multiplex.

44. Dico. i. Eucharistia est Sacramentum corporis et sanguinis Christi sub speciebus panis et vini, ad spirituale aeternae refectioe divinitus institutum. Ita laym. et quoad substantiam aet. Catholici. definitio haec brevis est et clara, discernitque hoc Sacramentum ab omnibus alijs, hactenus generis Sacramentum, differentia reliquis tunc expressa, atque adeo licet in omnes alias minutias forte observet, habet tamen bonitatem theologiam. dicitur autem corporis et sanguinis Christi, quia hoc in illo praesentia sunt. dicitur: sub speciebus panis et vini, quia per has corporis et sanguinis Christi sensibilia redduntur, sine quibus non esset signum sensibile. per reliqua explicatur. i. quod sit Sacramentum vivorum non ad danda, sed ad nutrienda vitam principalem institutum. deinde quod eius finis sit refectio spiritualis ad conferendo gratiam per modum convivij.

Dico. r. partes intrinsecas hujus Sacramti
 s. corpus et sanguis Xti. Ita Belarm.
 Suarez. Vasq. Cess. Lugo. Caym. et comiter
 nostri q. plur. pot. pas et thomistas,
 qui Sacramtm q. trahunt in solis fies,
 ita ut Xtus n. sit pars Sacramti, sed tm
 realiter profens sit in Sacramto. probat.
 gelusio. i. Sacra scripta, patres et
 Doctores passim dicunt, hoc Sacramtm
 ee cibum et potum fructu. Item n. q. vult
 fies, qua q. m. fiesant, n. tm f. p. r. i. e.
 ipse cibum et potum; Xtus e. ait: caro mea
 veri e. cibum, et sanguis meus veri e. potum.
 r. P. B. vocant hoc Sacramtm corpus et
 sanguinem Xti: dicunt mutari p. and in corpus
 Xti: haec verba tam clara et toties re-
 petita n. sunt absq. gravi rae in sensu
 tropico accipi. q.

3tio. Sacramtm Eucharistia ipse per se
 adorab, juxta illud Caelia: tm q.
 Sacramtm veneremur carni, et docet
 S. I. d. s. cap. 5. sed fies per se,
 n. adorab. q. hoc Sacramtm involvit em
 corpus Xti. si dicas, n. sola fies,

Deha.
partes
corporis et
et vini
q. in fies
as Caelia
diferant
q. q. q.
q. r. e. p.
in fies
dicitur
in illi
is et in
fies
q. p.
in v. m.
v. m.
fies
q. r. e. p.

sed species ut quotantes corpus Christi esse
sacramentum, quia est: vel hoc denotatio species
ut quotantes involvit aliam novam partem
vel non: si primum involvet corpus Christi
vel item non poterit adorari. si non: ratio
argumentum. 4. iuxta verbum sacerdos efficit hoc
sacramentum ex proficiente materia: non efficit species
quod hoc solum non est sacramentum. Sed datur adhuc
alia pars, scilicet: corpus et sanguis Christi, quod
vel cuius presentiam sacerdos efficit. quod.
49. Dico. 3. enim species panis et vini sunt pars
quod substantiva sacramenti. Ita comit. probat.
Sacramentum est signum visibile gratiae. Sed tale
est ratio corporis et sanguinis Christi, quae non sunt
sensibilia in se in Eucharistia: et reduntur
ad talia per species: quod enim species sunt pars
signi sensibilis seu sacramenti. 2. Tria. scilicet.
13. cap. 1. docet, in hoc sacramento contineri corpus
et sanguinem Christi: atqui nihil continetur in se
ipso, sed in alio taliter inadeguate distincto,
sicut pars dicitur contineri in toto. quod enim
sacramentum hoc est inadeguate distinctum a
corpore et sanguine Christi, adeoque enim
sua parte involvit species sacramentales.

Nei dico
vere ver
his specie
sacramen
sacramen
permane
permane
sacramen
carit
Dei non
Dei solum
specie
celest
sacramen
species
et vici
primum
sacramen
mentis
et species
atque
in hac
de de
sacramen
corpus

23
Vae dicas p[ro]p[ter] d[omi]ni d[omi]ni, sacram[en]tu[m] hoc invol-
vere verba q[ue]secratis, n[on] e[st] dicit q[ui]d[am] in
p[ar]tibus q[ui]nari corpus X[risti], sed sub spec[ie]s, neq[ue]
sacram[en]tu[m] hoc e[st] sensibile t[ame]n per verba
transiuntia et transeuntia, sed per spec[ie]s
permanentes em[an]ant[ur] q[ui] e[st] sensibile
permanent[er].

Rursum sacram[en]tu[m] hoc dicit[ur] frangi: sic
canit C[on]cilia: fact[us] dem[um] sacram[en]tu[m]. 48.
sed n[on] frangit[ur] corpus X[risti] in se, neq[ue] verba
sed sola spec[ie]s. q[ui] em[an]at i[n] ip[s]a d[omi]ni illud q[ui]ntuere.
Item Innoc[entius] 3. capite cum marte de
celebrat[i]o[n]e missar[um], asserit in hoc sacra[m]ento
sua[m] disti[n]guenda[m], scilicet. f[or]m[am] visibile[m], seu
spec[ie]s, veritate[m] corporis, seu corpus X[risti],
et virtute[m] spirital[em], seu gra[ti]a[m] sanctificans.
primum dicit, e[ss]e sacram[en]tu[m] t[ame]n, q[ui] pure
s[ub]sistat. alteru[m] e[ss]e sacram[en]tu[m] et re[m] sacra-
menti, q[ui] s[ub]sistat gra[ti]a[m], et s[ub]sistat per verba
et spec[ie]s. Id[em] e[ss]e rem t[ame]n, q[ui] t[ame]n s[ub]sistat;
atq[ue] coniter auctores dicunt, id, q[ui] em[an]at
in hac latiori s[ub]sistat vocat[ur] sacram[en]tu[m],
e[ss]e de q[ui]ntuere sacram[en]ti, q[ui] vel e[st] totu[m]
signu[m] visibile, vel pars illig. q[ui] f[or]m[am]
corpus X[risti] s[ub]sistat e[st] in loco, ubi n[on] e[st]

50.
594

Dico. 4. Eucharistia est unum solum sacramentum integrum et completum. Ita D. Thomas et ceteri. Probatur ratione Angelici. Sacramentum hoc est in spiritu, ut sit spirituale vivum, quod corporali conformatur, ad hoc autem ut integrum sit, requiritur cibum et potum: ergo ad unum integrum spirituale vivum requiritur cibum et potum: ergo hoc sacramentum est solum unum formaliter continentis Christus solum solum cibum et potum. 2. ut fides docet, solum septem sunt sacramenta: ergo Eucharistia est solum unum, alia forent plura.

3. Catechismus Romanus de Eucharistiaclare hoc docet, ita loquens: licet autem duo sint elementa, panis scilicet et vinum, ex quibus integrum Eucharistia sacramentum conficitur, non tamen plura sacramenta, sed unum solum esse Ecclesia auctoritate docuit confirmemur.

q̄d attinet ad multiplicacōe¹ numerica¹ questio¹ e¹, ut recte advertit Mar: de modo loquendi, et p̄t dici hoc sacram̄tm unū vel multiplex, prout vox Eucharīa à diversis accipit̄. qui dicunt importari in recto solū corpus Xri, dicunt unū numero eē sacram̄tm; nam hereta accidentia multiplicanti² multiplicato recto, adducuntq; hi auctores pro se aliquos septus, quib; tñ respondesi p̄t, exprimi illis tñ, q̄d praeiūm e¹ in Eucharīa. qui verō dicunt, em hēs venire in recto, dicunt eē plura saltē inadeguate² sacram̄ta, et qui cum Vasq; docent, solas hēs venire in recto, dicunt q̄ster à fortiori dari plura sacram̄ta. et hi afferunt pro se septū cap: trib; gradib; de q̄perase. Distinct. 2. ubi Sacerdos Papa ait, tanta holocausta offerenda eē in altari, quot populo p̄int sufficere. Quāq; addat, quae remanserint, eē cum timore et tremore à Pericis absumenda, colligib; eū hostias jam q̄feratas vocare holocausta.

Notant tñ em² hi auctores, n̄ sufficere multiplicacōe¹ tñ phycā, sed requiri morale¹, ut hēs sūt discontinua, ino¹ Hannoldo n̄ sufficit discontinua¹ tñ phycā, q̄d e. g.

Sacerdos hostiam in 3. partes dividit, vel
plures particulas reponas sumit. sicut e
qui plures bolos ejusdem cibi sumit, n̄ dicitur
sumere plures cibos, si moraliter loquendo
n̄ dicitur sacerdos sumere plura sacramta,
sed ad hoc juxta hunc auctorem requiruntur
sumptioes moraliter plures, quales n̄ sūt,
si sacerdos continuatis vicibus sumit plures
successive particulas. Vide juxta istud
modum loquendi multiplicitas Eucharistiae
desumptae a speciebus imprimis physice distinctis
et discontinuis ac sumptioibus moraliter
pluribus; nam si eadem species replicate
sumerentur a duobus, vel si eent species physice
quodam distincta, sed tamen continua, vel sumerentur
una moraliter sumptioe, n̄ censerentur
plura sacramta. Vide: Suarez: tom. 3. in
3. parte. disp. 39. sect. 4. et Haunold.
lib. 4. cap. 2. controversia. 1. et 2.

Articulus 5tus. Solventur Obies.

53. Ob: 1. quia 2. generaliter corpus Christi n̄
significat, sed significat 2. n̄ e sensibile. 3.
negs e moa, negs sua. qd n̄ significat

Sacramm. *Quodam*. i. Cap: ego Berengarius
 dixit. 2. de consecratione: dicitur: non solum
 manere post consecrationem sacramm, sed et
 corpus Christi. 3. inter se distinguuntur. 2.
 cap: cum marke de celebratione missarum
 dicitur corpus Christi esse sacramm solum et res
 sacramm: sed hoc non significat sacramm, ut
 patet in caractere, qui enim est res et
 sacramm solum. 3. P. N. A. corpus Christi
 significat quod quodam per se, sed enim significat
 gradum, et non quodam immediate, sed mediate
 sensibile quod sufficit, ut dicitur n: 11. de
 sacramm in. gee. tandem potest reduci ad modum
 profertim si gradus cum intentione Christi,
 solum solum ex n: 64. de sacramm.
 Ad i. consecrationem. D. g. s. distinguuntur adaguate 54.
 a corpore Christi. N. inadaguate. C. g. s.
 quod am species hic videntur dici sacramm,
 licet sint solum pars, inde est, quod aliquo parti
 tribuuntur denotatio totius, ut patet in infirmis,
 profertim si pars sumatur solum recte
 denotatio, sicut saltem aliquo videntur species
 sumi, et iuxta hoc explicandum est modus
 loquendi, quo dicitur in sacramm Eucharistiae
 esse vel contineri corpus et sanguinem Christi.

ad r. gfrmaoe P. min. aligdo n gti,
fuit. C. per n gstituit - N. min; qdo
gstituat, et qdo n aliunde defumendū ē.
Caracter n ē pars lavacri spiritalis,
quā ē sentia baptisimi, ad eogz hunc
n gstituit. Corpus Xri, vero ē cily ad
spiritalis, quā ē sentia Eucharis.

55. Ob. 2. gtra B. gelusioe. N. P. B. vocant
hoc Sacramtu corpus et sanguine Xri: et
hoc solū ē cily et potz: qd solū ē Sa-
cramentu. Confut. 1. fies n gferunt grad.
qd. 2. qd ē Sacramtu fml et res Sacramti
n ē pars Sacramti: qd neqz qd ē Sacramtu
tm. 3. si qd vocula tm ita attendit,
deberent fies sola ēē Sacramtu: hoc ē
gtra nos: qd. R. N. gtra. N. P. B. lo-
quuntz de Sacramto denotative sumpto,
quateng dicit in recto corpus Xri, nam
aligdo loquuntz de illo, ita ut in recto
veniat corpus Xri, aligdo ut in recto
veniant fies, certē qd vocat Eucharis
quonid, cily, et potz. C. fies nec par-
tialiter gstitunt rectu' haru' deno-
minand, id ē, si vocet corpus, caro,

et sanguis Xpi. ^{scilicet} vero veniunt
in recto in yis loquendi modis, quos
adversus n: 54.

Ad 1. q^o format. O. A. N. q^o format. patet
responsio ex dictis n: 121. 126. 154. de
sacramtis in gee. R^ogeri q^o r. N. A.
q^o cum sint ma^o sacramti, probilig
sunt elevata ad ca^ondam grad^o, sicut
ablutio et unctio. ad 2. q^o format.
N. A. et hoc omisso - N. q^o format. ob g^otriam
auctoritate^o conel. ut dictu^o e^o n: 48.

ad 3. q^o format. N. Maj^o aliud e^o e^o si
dico: ^{scilicet} s^o sacramtu^o, aliud: s^o
s^o s^o sacramtu^o sicut aliud e^o s^o
Pet^o e^o Gramatic^o, aliud: Pet^o e^o s^o
Gramatic^o: mutaret^o e^o appella^o si
una p^orio auj^oret^o in eode^o sensu, ac
altera. sed hoc ad sumulas.

Ob. 3. q^o tra dicta n: 49. si sacramtu^o
p^o dici manere, licet n^o maneat verba,
et si hoc sint pars sacramti, poterit
em^o dici manere, licet n^o maneat corpus
Xpi, vel s^o s^o, hoc n^o p^o dici. q^o
q^o format. i. si panis absq^o g^osera^o

27

56

57

converteret in corpus Xpi, est verum
Sacramtum. 3o verba n^o s^o pars. 2.
Eucharistia ante usum se habet, ut oleum
respectu extrema unctionis: 3o sicut
haec per unctionem, ita Eucharistia spiritum
per sumptionem. 3. false sumptio se habet,
ut satisfactio in Sacramento Penitentiae:
3o e^o false pars integralis. 4. sumptio,
ut dictum n: 5r., e^o ratio, quare Sacramtum
Eucharistia fit unum vel multiplex numero.
3o e^o pars Sacramti. R. N. maj: nam
sicut manente ramo, et n^o manente in
spiritu, manet signum vini vendibilis: n^o
vero manet hoc signum remoto ramo,
et manente vel renovata sola inhi-
tuoe, ita se res habet in Eucharistia.
Oportet igitur inspicere naturam denotantis, et q^o
per illam significat: atqui n^o significat ab
ullo per denotantem hanc Eucharistia sola
verba: sed corpus et sanguis Xpi sub
 speciebus.

58. Ad i. q^o s^o m^o ad D. A. est verum Sacramtum
sed diverse speciei ab hoc nostro. T. A.

ejusdem speciei. N. A. ad 2. gformae. 28
N. A. oleum ante unctioem iuxta neminem
est sacramentum, est autem Eucharistia: neque
oleum est materia proxima sacramenti, neque se
habet sumptio Eucharistiae, ut unctio olei,
quod haec est materia proxima, est actio Christi, et
substantia forma sacramenti, et per hanc
significatur: non ita sumptio, quae non est materia
sed tantum applicatio requisita, ut Eucharistia
causet gratiam, quia in ipsa fit causa.
ad 3. gformae. N. A. satisfactio est
materia penitentiae, et vocatur a Trid. pars:
non ita sumptio Eucharistiae: alij dicunt,
illa saltem significari per formam, quatenus
ipsa significat obtinendam remissionem peccatorum
per satisfactionem: negant vero per formam
operationis significari sumptionem Eucharistiae.
ad 4. gformae. C. A. D. g. g. est pars Eucharistiae
ut sic, seu specificum sumpta. N. in genere
materia individualiter multiplicata. C.
sumptio seu usus Eucharistiae in ordine
ad multiplicandam sacramentum se habet, si
cut divisio rami in ordine ad multi-
plicandam signorum, si rami totum pensat ego

una domo, e unum signum vini vendibile, si dividat, et partes pluribus domibus appendant, erunt plura signa: nec tamen des diversio vel junctio rami e pars constitutiva signi vini vendibilis ut sic, sed ad summum e pars signi, ut moraliter unum, vel moraliter multiplicis, vel signi materialiter tam magni vel tam parvi, ^{pariter} taliter sumptio n e pars Eucharistiae ut sic, sed ad summum sacramenti duplex ut moraliter multiplicis, et quod si ut tale sumatur quod est abstrahere, n vero si sumatur determinative, sicut enim quod est vel divisio speciei e tamen pars sacramenti, ut materialiter tam magni, vel tam parvi, scilicet pro quantitate speciei.

Ad. Licet enim unitas vel multiplicitas physica sit prout realiter intrinsecum rei, et specificative accepta, n tamen respectu e prout intrinsecum, unitas vel multiplicitas tamen moralis, atque adeo sumptio n debet esse in diversa Eucharistiae ut sic seu specificative accepta, sed tamen reduplicative accepta, ut moraliter multiplicis, imo sumptio n e

pars Eucharia ut moxliber unig, q
 e unu moxliber sacrmtn, est a
 nullo sumat. Nec dicas: si multijiles
 sumptio facit multijiles, una sumptio
 faciet unu: negat e flatu: nam
 sicut ad denoiandu ramu signu mul-
 tijiles requirit qm divisio ejus, n tn
 requirit ulla divisio ad denoiandu ramu
 signu unu, sed tn requirit foa opposita,
 seu negao divisionis: ita em licet ad
 denoiandu sacrmtn Eucharia multijiles
 requirat sumptio multijiles, tn ad id
 denoiandu unu nulla requirit sumptio,
 sed foa opposita, seu negao multi-
 plicis sumptiois, qe negao em dat.
 hunc qdo nulla dat sumptio. quamvis
 am una sumptioe tm epistente deb
 tm unu sacrmtn, n tn denoiat unu
 ab una sumptioe, sed a negaoe mul-
 tijlicis.

Ob. 4. qtra q. gelyioe. si Eucharia e
 tm unu spc sacrmtn, laicif sub
 una tm spc concantes, n sumarent
 totu sacrmtn. hoc dici n pot. qo.

Ob.

pr: min: Trid: fest: vi. cap. 3. docet. sub
una spee sumi veru sacramtm. go. gfont
i. Celia ita orat: purificent nos que sum
die sacenta, que sumimus. go. et plura.
~~et dant duo divise esse, et duo divise~~

~~spee. go. duo sacramta~~ 3. Eucharistia ut con-
senta sub speciebus panis differt ab Eucharistia
ut qenta sub speciebus vini. go. 4. Denotio
totius n. qretit parti: go. denotio sacramti n.
potest qretere hostijs qsecratis eig: in
pripide. atqui qretit et tribuit ijs
comissione. go. n. et tm. partiale sacramtm.

5. pot dici, q. d. pater et gentia n. Co.
quand de spee infima sacramtoru, sed de
subalterna, adeoq. pot dici dari plura in
spee infima.

Or. N. D. maj: n. sumerent totu sacramtm quoad
qrentu fil: christu, et sufficiente effi-
cacia graa per modu refectionis spiritalis.
N. n. sumerent totu sacramtm quoad qti-
rens seu spes, et quoad qleta pfectio
refectionis integra per modu qvivi-
et majore ad pfectio. N. q. fia
haus sub una em. spee et e. et pot

dici verus sacramentum; imò Trid. dicit
 tñ sumi totus Xpus, et verus sacramentum
 nec dicit sumi totus sacramentum. sumunt
 qđ laici totus Xpi corpus tñm cibum
 spirituale, et realiter em sanguine coacti
 qđnctus, qui e potus, quamvis sanguine
 n sumant sub specie vini, quo significat
 eum per modum potus, adeoqđ n sumunt
 totus id, per qđ significat integrus gvinum,
 ad qđ requirunt cibum et potus; verbo n
 sumunt utramqđ speciem.

Sumunt tñ corpus et sanguine Xpi
 sub ijs speciebus, per quas significat re-
 fectio spiritalis, nam refectio simplex
 n exigit cibum et potus, sed pot fieri per
 utrumqđ speciem, adeoqđ per utramqđ
 speciem, hęc significari. per hanc sumpti-
 onem em gferat ijs gratia sacramentalis, de
 qua plura, qđo de coniaie sub utraqđ
 specie. ad i. gformase. I. gfs. plura
 hęc. N. individualiter. C. gfs. ad 2.
 gformase. It diversa masa et foa, qđ
 tñ ordnans divinitus ad glenda una

63.

integra significat. C. qd n ita ordinantur
N. A. C. si in sacramento Ordinis et ex-
trema unctionis s. plures maa et foa
cum in ordinantur ad una glecta significat,
e s. m unum sacramentum Ordinis, et extrema
unctionis. Hinc illa maa et foa vo-
cantur partiales.

64. ad 3. gformae. D. A. difert sicut una pars
ab altera. O. A. sicut totum a toto. N.
A. C. nam neutra habet seorsum significat
glecta graa in ea raae, in qua ex sua
instituto significat sicut in raae quovis. ad
4. gformae. N. A. licet in ea denotatio n
tribuat s. r. partibus, tribuit in s. r.
si si amphora vini dividat in plures
scyalos, in quolibet diebus ee vinum, si
rang dividat in minores, quilibet diebus
rang, si idem quovis gstitutus ex 30. cibis
dividat, ut hodie ingerantur 15. et cras
iterum 15. cibi, erunt duo quovis: qd s. m
si dividat sacramentum Eucharisticum in sumas
in una species, poterit dici sumis sacramentum
hinc si quis sumeret sola s. hostia, et
alig totum s. sanguine, esset duo sacramta.

ad 5. q. formae. N. A. nam si loque-
 rentur N. B. B. et gilia tm de fee
 fualterna, seu de rase generica, pot
 facile inveniri ras generica talis,
 ut tm sent duo Sacramta e: g. unum
 Sacramtu vivum, alteru mortuum,
 unu iterabile, alteru n iterabile,
 vel tria, unu sub precepto abste,
 alteru sub precepto qdronate, et un
 n sub precepto, et sic poent alia rase
 generica inveniri pro assignandis q. vel
 5. adeoq n est certu numeru Sacramtu
 q. tria: florent: B: pariter em
 poent assignari plura, qua forte:
 Dividendo e: g. Baptismu in plures
 spes infimas, et sic de alijs.

Articulus 6us.

Qua sit ma remota hujus
 Sacramenti!

Dico. i. ma remota respia ad valore
 hujus Sacramti e panis triticeus, et
 vinu de vite. Ita J. Th. S. p. q. 74.
 a et theologi oes. exceptis uno et
 altero, quoru sentia ad alijs defert,

B. B.

probat ex quib: florentin in decreto
 Eugenij. ubi ita habet. Etia est Eucharistia
 Sacramentum, cuius materia est panis triticeus, et
 vinum de vite, et cur ante consecrationem
 aqua modicissima admisceri debet. nec
 potest dici quilibet assignare tamen materiam precisi-
 quam et convenientissimam, aut necessariam tamen
 necessitate precepti, nisi vero necessaria necessitate
 saluti, nam mens huius quilibet est eo con-
 stitutum est, tradere materiam et formam sa-
 cramentorum essentialiter, alias est nil certi
 potest ex hoc quilibet colligi, potest eadem
 ratiō dici, ad Baptismum non esse simpliciter
 necessaria aqua, sed tamen hanc tamen esse materiam
 magis convenientem, nec ad consecrationem calicis
 simpliciter necessaria vinum de vite, sed ad
 valorem sufficere etiam vinum artificiale,
 quo non potest admitti.

67. Dico. 2. siue panis triticeus sit azymus, siue
 fermentatus, valde in eo consecratur. Ita
 florentinum: Definimus ad: item in azymis
 siue fermentatis pane triticeo corpus
 Christi veraciter effici, quilibet: uterque panis
 est vere dictus panis. Item siue vinum
 sit rubrum siue album, utrumque sufficit ad

consecratione calicis. qd em in consecratione
 panis, cum in hoc n sit majus dis-
 crimen morale - nesite tñ praecepti
 tenentis latini consecrare in azymo,
 graeci in fermentato. uti iterum
 florentinum: sacerdotibus in altero
 ipse dñi qd corpus pficere debere, unum
 quemq; scil: juxta sua Celia qtu
 dicit. Item sepe Tamb: qstituit Big 54,
 ne graeci latino more, et latini
 graeco ritu missas et alia officia
 sua celebrarent.

Unde Suar: Vazq; arriaga, Tamburing, Os.
 et juxta hunc contra Doctores dicunt,
 n licere, ut sacerdos latinus transiens
 per graeca Celia, vel graeco per
 latina, si n adfit templum, ubi potest suo
 ritu celebrare, se accomodat ritibus
 loci, q; qtuas illa n st tñ diversa
 rñ locorum particularium, sed geales
 Celia: dein valde difficulter adisset
 latinus missa graeco, vel graeco latina,
 dicere am sacru ritu et idiomate lati-
 no cum pane fermentato, et cele-
 brare partim graeco, partim latino

ritu, qd n̄ videt̄ faciendū. Si vero talis
sacerdos n̄ tm̄ transiat alia Celsia sym
peregrinū, sed stabiliter ibi velit ma
nere, fiet membrū illiq̄ Celsie, et debet
se accommodare ritui Celsie, ad qua
transibit. vid: arruz. disp. ii. de Eucha
ria. et Tamb. in methodo appetite
coniois. cap. 2. S. 9. ex hoc inferit̄, em
sufficere panē tale q̄ritū, nam hic conio
ter misceri solet fermentato, qui sufficit,
proterqua q̄ modica sit talis quantitas
mixta.

99. Dico. 3. n̄ tm̄ panis ex tritico, sicut
dicto, qd germanice vocat̄ Weitzen, sed
probitiq̄ et em valde adhibet̄ panis ex
tritico ming sicut dicto, et sicut
maximē usitato, qd vulgo vocat̄ Bron,
seu fest. Ita Albertus M. qui Lauinga
in Suevia natus per spelta videt̄ Jligere
triticeū sicut. Tanner. tom. 4. Disp.
S. 9. 2. dub. 3. asserens, hoc et̄ extra
controverfia, qd sit maā valida. Laym.
lib. 5. tr. 4. cap. 2. Haunold. lib. 4. tr. 3.
cap. 3. Job: alfabeto sacrificantiū
cap. 2. ubi addit, n̄ dubitandū, quon

Episcopi sedulo caveant, ne ad tam au-
 gustum sacramentum adhibeant, nisi in ido-
 rea. Jls. tr. 6. Diss. 4. a. 2. Langalen.
 ses. anacleto, Gervasio florero, et
 Recentiores germani in manuscriptis
 passim. Idem tamen arriaga, qui in
 Bohemia scripsit, sibilig asserit hic
 Diss. 3. Sect. 1. idem videt sentire
 Hurtaog de Cuchar. Diss. 2. Difficulte
 r. ajens, si per spelta sibilig grecis
 quada tritici, quo in aliquibz provincijs
 profertim Galicia reperit, se maad
 sufficiente: sed videtur galli per sua
 spelta, seu Cypell sibiligere ipsa triticum
 hoc pro vicu. et hunc profertim ger-
 manorum thlgom auctoritas videt docere
 hoc in re magis attendi, qua ceterorum,
 qui ordinarie dubitare solent de spelta,
 qua voce nos germani tribuimus
 tritico pro vicu, q. referunt, q. quid nos
 crepat. adeoq. tam parum post ferre
 judicium, qua nos de hispanico Candéal,
 formisimo, Cadilla, Centeno, vel Italico
 Farro.

sed neq. tunc latini clari s. auctores 70.

quodam conveniunt, quod siccet hordeum et
avena, ad non conveniunt, quod siccet siccet
cet filigo, pelta, Bechale, alicajon,
far, ador, zea, Typha. Nos filigine
germanice explicamus, wozgen. Sed an
quid est, an antiquis non aliud significavit, et
forte, ut suspicatur Tanner, id, quod vocamus
Aron. Blinius ait, filigine esse delicias
tritici, et ex ea fieri lautissimum
panem. Columella lib. 2. cap. 9. ait, esse
vitium tritici, quamvis candore præbet,
et infra addit, esse triticum solo uligi-
noso post beatam sationem convertitur in fili-
ginem. Cybra ait plinius lib. 8. cap. 18.
filigine in terra forte verti in triti-
cum, et testatur hoc Henricus. De terra
ipse opuscedum Cedepium, non longe Salman-
tia, et arriaga de terra Hungaria,
ac aliqubus terris Hispania, sed Henricus
non videtur loqui de tritico pœvico, sed de
eo, quod vocamus wozgen, et arriaga certe
hoc significat, quod distinguit accuratè à
tritico pœvico, quod annuclate describit.
71. Probat gelusio ruse. ut habet Tanner,

Gob: et fls: et prapz adhuc in Suevia,
 Rauracia et alijs finitimis Suevia
 regionibz passim fiunt. i. horrea ex
 spelta / sic deinceps vocabitur triticum
 Suevicum: / et adhibetur citra singulum a
 viris doctis et religiosis, fortassis ab
 ipsis episcopis: n̄ ē am̄ incredibile, qd̄ Deus
 permittat tam perniciosum errorem, qui p̄bi-
 liter em̄ invalidas redderet adinaces
 sacerdotales. Consimilis panis ex spelta
 ē saporis et candidus em̄ principibz usitatus,
 et in epimacoe morali nil ferme differt
 a triticeo. go. probat. ḡsa. Doctores fatentur
 n̄ solum triticum stricte dictum sufficere, sed
 em̄ illud, qd̄ in epimacoe morali eorundem maxime,
 qui regionum et rei rusticae p̄ periti,
 triticum censent, sic Hispani comiter dicunt,
 solum Pandem esse sine q̄troverfia aptum
 maa, cum t̄ n̄ sit triticum stricte dictum:
 sed ita em̄ de sua spelta censent Suevi
 regionis sua et rustica rei periti. go.
 Dico. 4. panis em̄ ex filigine seu Schabali 72.
 si per haec verba filigine ea sp̄es seu
 menti, quam germanice vocamus roggen, ē
 maa valida Cuckaria. Ita D. Th. 3. p̄.
 q. 74. a. 3. qui per filigine n̄ filigine

triticeum fructum, ut vult Tanner. hoc est
nascitur ex tritico stricte dicto, sed triticeum
fructum dicitur per se, seu far, quod
autem est sufficiens licet dicat, esse tritico
simile, quia filigine, quod verificatur de tri-
tico fructo. Idem censent alij, Belgij, et
Gallij. panis ipse adhuc censetur esse triticeum,
saltem latere dictum, etiam valde bonum et
valde comis, in regionibus, ubi nullus est tri-
tici stricte dicti defectus, adeoque est simpli-
citer panis sine admixto. deinde, ut supra
n: 70. dictum. ex tritico ob terra mali-
ginitate nascitur filigo, et ex filigine ob
terra fertilitate nascitur triticeum. 70. n.
differunt species, cum diversitas terra non
videatur potest inferre diversitatem specificam
germinum.

73. Nec dicas: enim acetum nascitur ex vino, et
forte neque differre physica species a vino,
quia tamen sit materia acta Cuchris. Respondeo
acetum non nascitur ex vino tamen generante
sicut ex tritico germinante filigo,
sed ex vino tamen materia subjecta, in qua
agit alia causa corrumpens vinum. si
dicas: vinum desinere in acetum per solam
separatam certorum corpusculorum, adeoque

pronominū illorū. Catissima, Cata, et
 p̄icta. ima ē, per qua s̄ficiant obtm̄
 tm̄ intionaliter p̄ofens, sic dicim, hoc
 ē sentia S. Thoma. Eoa, in qua s̄ficiant
 obtm̄ sensibiliter p̄ofens, sed ab tra
 hendo, an h̄beat certa s̄ringuita. sic
 dicim, hic ē sol. ca. ista, in qua
 s̄ficiant obtm̄ sensibiliter p̄ofens
 magis loquenti, qua audienti. sed
 hoc absq̄ prudentib̄ iudicio ultima
 regla ē n̄ p̄t, ut p̄bet q̄sideranti;
 optimū ē hanc de distantia sola diffi-
 culte ē p̄t̄ p̄culatōa, nam in
 p̄cipi cum n̄ sit licitū q̄sacrarē ex-
 tra corporale, s̄ringitas s̄r̄ dat̄ plus
 qua s̄ficiens.

n̄ t̄ ad p̄sentia s̄ficiat s̄ringitas sola. 86.
 nam couiter negant hostia a tergo
 posita valide p̄e q̄sacrarī, salte, nisi
 quis ead̄ manu teneat, vel alio signo
 demonstrat, quamvis em̄ in hoc casu
 aliqui negant q̄sacrarē valida. licita
 ē certo n̄ ē: / eo q̄ iudicent d̄bere
 ē tale p̄sentia, ut alia demon-
 strare n̄ egeat, qua illa, qua fit per

foa³. verborum. rursus si interjectis sit
paries, invalida consecratio est, quia non censetur
moraliter demonstrari pro proinde hoc
factum autem est, quod aliqui volunt, magis tangi
debere, quod consecrantur exquisitissime formula in
corporali posita, quin tangantur. negs debet
esse ita propinqua, ut tangi possit, utique est
magis distans tribus passibus sit demon-
strari proinde hoc. minus verum est sonum
verborum debere devenire ad magis, sed est valium
de consecrari magis a sacerdote ita submissis
loquente, ut vox non pertingat, sicut sit
quis absolvi a peccatis, quin vox sua ad ejus
aures perveniat.

87. Sed negs debet magis actu videri, quod sit casus
vel alig in tenebris consecrare vel verba
ex missali ita legere, ut durante esse
crase magis non videat, ad quam visum pro-
cedens nil facit. nec debet esse magis pro-
sens alijs sensibus, ut est clarus de gustu
et auditu, et diximus jam de tactu, et
par est ratio de odoratu, quod sapore pro-
terrim in hyeme odor sentiri non potest: et
aliquando sit panis maxime recens per odorem
sentiri, quin habeat presentiam ad

consecratione sufficiente. debet tamen man-
 se presens vel in se, vel in toto
 vel in continente primo, ut rase qui
 potest videri, hoc est, ut vel immediate
 vel visu sit exposita, ut est hostia
 major ei generosa sacerdote: vel in
 toto, ut sunt interiores partes pan-
 nis exposita rase superficialium,
 vel plures formula in uno cumulo,
 ex quo tamen tamen superiores videntur: vel
 in continente ut hostia in pignore, vinum
 in calice vel dolio. debet autem se continens
 primo, et ordinatum ad manum continenda,
 nam de hoc recte in hunc modo loquen-
 di demonstrando illud per pignora dicitur
 et hoc vel illud, quod continetur: sic de dolio
 aut cantharo pleno vini, recte dico
 demonstrando illud: hoc est vinum.
 debet si continens non sit ita ordinatum, ma-
 non recte adhibetur huiusmodi loquendi,
 sic licet panis sit in cubiculo, indige-
 tando cubiculum non recte dico: hoc est
 panis. Unde sacerdos transiens ante
 cellam clausam non potest consecrare vinum
 intus latens, quia non est continens immediatum.

probabilis neque potest consecrari hostias in sa-
 bernaculo clauso positas, quod hoc remota
 tunc est ordinatum ad reconsecranda scilicet pignora
 neque, ut mihi videtur probabilis cum omnino
 poterit consecrari hostiam sub missali
 vel infra maza latente, quod ista se
 habent fere ut paries interjectis, neque est
 ullo modo ordinatum ut generans. Valide
 tamen potest consecrari hostias in pignora ante clau-
 sa ante se positas, vel vinum in calice
 clauso. neque de hoc dubitatur: at vero ut
 licite consecraret, praescribitur a rubricis, ut
 detegat vas vel pignora hostias generans.
 quaritur autem hic, quod fieret, si sacerdos repo-
 nisset super ara in corporali hostias
 in vitta linea secta, hinc ab initio
 missa introitum eas consecrandi, hostias
 postea vero dum consecrat, omnia oblitus
 eas non detegisset, an tales hostias essent
 consecratae? hoc dubium spectat
 potius alio, quod praesentia sufficiens est,
 et tamen dubium tamen de sufficientia inten-
 tionis. hinc primo, si infirmo sacerdote fuisse
 tent hostias in corporali posita non essent
 consecratae, quod in ignoto non fertur initio: si
 vero sacerdos eas vidit afferri, ut eas

seg.

consecrari
 in
 calice
 clauso
 ante se
 positas
 vel
 infra
 maza
 latente
 ista se
 habent
 fere
 ut
 paries
 inter-
 jectis
 neque
 est
 ullo
 modo
 ordina-
 tum
 ut
 genera-
 ns
 valide
 tamen
 potest
 consecra-
 ri
 hostias
 in
 pignora
 ante
 clausa
 ante
 se
 posita
 vel
 vinum
 in
 calice
 clauso
 neque
 de
 hoc
 dubita-
 tur
 at
 vero
 ut
 licite
 consecra-
 ret
 praescri-
 bitur
 a
 rubricis
 ut
 detega-
 t
 vas
 vel
 pignora
 hostias
 genera-
 ns
 quaritur
 autem
 hic
 quod
 fieret
 si
 sacerdos
 repo-
 nisset
 super
 ara
 in
 corporali
 hostias
 in
 vitta
 linea
 secta
 hinc
 ab
 initio
 missa
 introitum
 eas
 consecran-
 di
 hostias
 postea
 vero
 dum
 consecrat
 omnia
 oblitus
 eas
 non
 detegisset
 an
 tales
 hostias
 essent
 consecratae
 hoc
 dubium
 spectat
 potius
 alio
 quod
 praesentia
 sufficiens
 est
 et
 tamen
 dubium
 tamen
 de
 sufficientia
 inten-
 tionis
 hinc
 primo
 si
 infirmo
 sacerdote
 fuisse
 tent
 hostias
 in
 corporali
 posita
 non
 essent
 consecratae
 quod
 in
 ignoto
 non
 fertur
 initio
 si
 vero
 sacerdos
 eas
 vidit
 afferri
 ut
 eas

gsecret, et si ab initio nulla fuit
 intentio se velle gsecrare has formulas,
 tunc demum tempore oblationis vel gsecrationis
 earum recordetur, fuit n, fuit est dete-
 gat, fuit n, valide gsecrat: quarum am,
 an initio contra elici solita jam se
 extendat ad formulas, quarum oblitus e,
 nec detegit?

Circa qd primo dicendum: si formula sint
 detecta, eas non gsecrari, qd presentia
 sufficiens e, initio em ad eas se ex-
 tendit, qd ab initio eas intendit gsecrare:
 itaqd initio virtualiter perseverat.
 hoc e comit, et ratio, quod aliqui inro-
 minati in gbrim afferunt ~~et~~ apud omnes,
 qd fil: initio eas gsecrandi n perse-
 verat virtualiter, facile refellitur ne-
 gando, dicunt qdm actiones sacrificij a
 sacerdote eodem modo ee eliciendas,
 sive una tm hostia majore gsecret,
 sive alias sint, offer in his actionibz n
 perseverare, virtualiter intentione gsec-
 randi plures. Resp. N. gfrat. initio e
 illa virtualiter perseverat, qd fuit
 elicitu ab initio, hoc fuit gsecrandi
 oes gō. rursus licet actiones pa

eterna eade[m] sint moraliter, siue
hac siue alia intio procedat, tñ n̄
s̄ eadem moraliter, seu ut libera
vel imperata, q̄ ē alig[ue]q[ue] liber im-
perans in uno casu, quā in altero.

91. P̄o vero eos n̄ detexit, ait Job: citans
Jamb: et Dian: nulla ē difficultas,
sed censendas ēe gsecratas, idem affirmat
Busenbaum et recentior qdam in ma-
nuscriptis ait, hanc sententia[m] coue[n]ire
ac passim sacerdotes doctos et timo-
ratos absq[ue] nova gsecratiōe distribuere
tales formulas. alij vero auctores
detectionis mentionē n̄ faciunt, sed
tm̄ dicunt, si hostia sint super cor-
porale, et sacerdos p̄ig intenderit eas con-
secrare, censendas ēe gsecratas. Ita quos
videre potui de hac re agentes, Har:
Comni. Laym: filiini. Jls: Platelig,
apud quos videre ē citatos plures alios.
Vident[ur] am̄ isti p̄sertim Laym: et Jls:
sensisse gsecratiōem valida[m] ēe, et si omittat[ur]
dectio, cum ē in germania p̄riserint,
utiq[ue] noverunt hostias p̄ sectas ad alu-
tare afferri, adeoq[ue] si putarent per hoc

ingrediri valore, debuisse nonere. hanc
sententiam em docet in tomis Tambur.

Tanner Disp: s. de Cuck: q. 2. dub. 2.
mouet aliq, dubium ex eo, q, sacerdos cen-
seng e in huius, casu intentione, qua
licite habere potuit. atqui n videt
licite potuisse habere intentione qsecran-
di formulas n defectas, cum hoc sit
gra rubricas. qd. sed Roet. p. 1. met.

gr.

D. ~~mi~~ n videt licite potuisse habere
intentione eas qsecrandi primo et per se
G. min: qsecrandi per se accidens seu
ex oblivione. N. min: q: id e, licet
sacerdoti n licuerit velle abste in
qibusvis circumstis qsecrare n defectas
ergo eni id adverteret, licet t n illi velle
qsecrare cooperitas, casu quo oblitus in
culpabiliter fuerit detectionis.

Imo addit paulo inferiq ibid: Tanner. 93.
n dubitare se, quia licite imo qcul-
tus sit ad vitandos scrupulos hanc in
sententia alii: s. fil: qsecrandi formu-
las em defectas, casu quo oblitus fuerit
detectionis. qd. intentio hoc e licita,

adeoque sacerdos qui censet velle gser,
crare, qd licite fit, censens e eas
gserare voluisse. Adde qd n videat
valle Celia, ut n liceat sacerdoti
habere intise gserandi formulas cum
aliqua em violase rubricaru, si
hoc ex inculpti ignora oriad, em
gseras illaru formularu nescia n
fit ad sacrificiu glete faciendu, si
e nescia facit, utiqs Celia n phibet,
quo ming sacrificiu valide et quandoq,
licite fiat, emsi plures rubrica in,
culpabiliter n observent, qd prevalet
rubricis nescitas, et preceptu faciendi
sacrificiu integrum in utraqs fca.

94. qd si n liceret e gserare intise supra
dicta, sapie orireq, perturbaco gravis,
aut forte em aliqdo scandulu ex eo,
qd tales hostia distribui n possent, nec
alig eet, qui gseraret e: q. in pascha
te. Deinde neqz liceret gserare in u
sentione gserandi formulas, qd ibi

est mixta una aut altera sordida,
 ambusta, fumosa (u. q. em. talis
 acervus n. potest consecrari, si fuerit.
 tales formulas latere, desideret i.
 q. si ignorat n. facit, ut licite possit
 supra dicta intentione gerere, n. est
 censens talis acervus consecratus, q.
 nemine dicitur authenticum, et quis
 unquam sacerdos, q. distribuendo i.
 Cuthria advertit, talia esse imixta
 cessabit a distributione illarum formularum.
 Rursum neq. liceret sacerdoti gerere
 intentione consecrandi formulas, quarum
 oblitus fuisset circa oblationem, adeoq.
 eos n. detegisset, nisi forte q. d.
 venit ad consecrationem: rubrica i. pravi-
 giunt em. eas circa oblationem detegi et
 offerri, atqui Laym. lib. 5. tit. 4. c. 2.
 in fine ait, videtur sibi peccare sa-
 cerdotes, qui n. eliceret hanc intentionem
 sed gloria sicut: n. consecrandi formulas
 illas, eo q. hoc intentio posterior n. fit
 comit. et conformis pravi Cuthria. quare
 em. supra citatus recentior ait, recte

et iuxta conu^l praxim g^oijere sacer,
dote^l intrio^l gsecrandi^l formulas in
p^oipide claufas, tamet^l per oblivio^l,
nem ead^l detegere omiferit. tunc
fi sacerdos intenderit formulas illos
licito modo gsecrare, censenda erunt
gsecrata.

96. aliud est, si hostia n^o sent^l posita super
altare, longe e^o magis requirit^l C^ol^o
ut C^ostrua n^o celebret^l extra altare,
ne gravis irreuerentia gmitat^l, in
quo q^om^o casu valide poss^l gsecrari,
t^o ep^o C^ol^o praxi n^o satis g^oat, q^o
sacerdos poss^l habere licite intrio^l gsec^l
randi hostias em^l per oblivione^l extra
corporale vel arula^l gsecrata^l positas.
Suare certe^l disp^o: 43. sect. 6. ait, requi^l
lariter n^o censendas gsecratas, salte^l
tam ee^l valde dubia^l, nec vident^l rem
g^oficere paritates, quo a^o q^obusdam
afferunt^l, fert^l: C^ol^ol^o permittere, ut
sacerdos in statu peccati mortalis igno^l
rati, vel em^l sua censura, qua^l g^orapit^l
n^o g^ofic^l gsecret^l; nam in his casib^l.

si sacerdos n̄ consecraret, n̄ peragaret
 sacrificiū, melius am̄ e, ut sacerdos
 habeat ritū sacrificandi in mōtū;
 quā n̄ consecrandi supposita ignorā,
 et sacrificiū q̄landi, quā n̄ com-
 plendi, maxime cum tunc auditores
 sepe adorarent panē: at verō sine
 consecrōe formularū extra altare
 verō adhuc sacrificiū q̄lat. Job. q̄m
 centes consecratas, et citat Jamacheū
 et propositū, s̄ Tanner et alij
 dubitant, imō v̄ie Job. et propositū
 dicunt, n̄ distribuendas tales formulas
 sine refite, unde videt̄ sub q̄itione
 reiteranda q̄secrās, q̄ pleriq̄ q̄dunt,
 pleriq̄ em̄ requirunt ad valida q̄se-
 a crase, ut formula jam adp̄it ad
 virtū forma p̄nuncianda, q̄ p̄nāen
 hoc p̄p̄at aliq̄ actu p̄senti, salte
 accidentia, ut magis patebit n. 142.
 videri em̄ p̄t lugo disp. 4. sect. 1.
 adlicita verō consecrōe requirit̄
 ut hostiā consecranda adp̄it ante
 offertoriū, ut h̄t laym: et colligit̄

~~98~~

98

ex rubricis volentibus, tunc eas
delegi et cum hostia majori offerri,
Jobat. In vult licite adhuc consecrari,
modo adpnt ante profatice, Tambur.
confet, licite consecrari pot, dummodo ad,
hnt ante consecratam, saltem, casu
quo dimittendi sent alij sine conione,
et idem admittit Job: si am formula
afferrent post offertorium, facienda
est ante consecratam carum oblatio, n ver,
bis, sed mente. notat ibi em Job: sacer,
dotes peccare venialiter, si statim post
consecratam hostias auferant ab altari,
et distribuunt, nisi excuset necessitas
mature ministrandi; e e inordinatio,
si n fiant, super illas signa prescripta.
99. quares, q censentur de guttis vini
n guttibus cum majori copia vini in
calice. R. si exterius adhercant
calici, n pot consecrari sine sacri,
legio, adeoq cum nemo profumatur
malis, n censentur consecratas, si interius
horeant, diversa sentiunt auctores.

Bonnac: censet gsecrari aēs, negat
 Laym. aq̄idig putat, eas gsecrari, q̄
 vicina s̄t majari quantitate vini, et
 Levi motu ḡjungi poss. in prap̄
 h̄be int̄ioel ḡformel. Cuius, post in
 fusione ab̄berge guttas morali dili
 gentiā, q̄ si obliuiscaris, et primū
 advertas, q̄d gsecraturg Delegis
 calice, Tamburing ~~in~~ censet n̄ ep̄
 pedire, ut ab̄bergas cum ad̄tan
 suū admirare, si timeas, ne je
 junū nasle violet per itas guttu
 las, aut se lugo per benignitē
 Culo, quo pro p̄cepto n̄ vult
 scrupulis exponere f̄uales. et
 alias v̄q̄ pot̄ sacerdos festo na
 tivitatis D̄ni celebrare tria sacra
 cum facillimē radendo patenā cor
 porale aliq̄ aliud misceat sacro
 sanguinē, et maā n̄ gsecrata
 gsecrata . . .

Veterig maā gsecranda s̄b̄t eē da
 tonata, alias ē demonstrari n̄ pot̄
 pronōie hoc vel hic. h̄ni sequit̄. i.
 si ex pluribz hostijs velles gsecrare una

100.

indeterminate sumpta, vel ex dicit v: q: acto,
in detinendo certas, nil ageres. h. si velles
gsecrare una, quod deo detinaret, sibi
em nil ageres. Ita Mar. Varg. Tanner.
Lugo. Tamb. Hurtad. q: in p: detinari
talitudo ma: p: hoc vel hic, et insuper,
ut dicitur num. 184. de sacram: in ge: v: q:
videt, credibile, deo instituisse sacram: g: f:
cienda per tale: intio: 3. si velles gsecrare
dimidia in parte hostia detinendo deo,
tra: vel sinistra, p: sibi q: d: sed in va:
lidi ageres, licet e: dimidia pars in p: sibi
matemate: quoad ultima puncta, p: sibi
moraliter detinari, q: sufficit ad hunc
modu: agendi.

101.

4. si per errorem duas hostias grandes acci-
peris, nec ante gsecrasse advertaris, sibi
gsecratis s: amba, q: iuxta usum et praxim
Cultu: sacerdos vult gsecrare, q: h: in
manib: gsecrabile, et tunc rubrica
jubent sibi, utramq: sumi tempore
consecratis, q: n: juberent, si nulla esset gsecra-
ta, sed postq: juberent repeti gsecrasse,
imò n: juberent sumi ante s: sanguine
utramq: s: si, ut vult Gervasio, superior
esset in gsecrata. 5. si putes tibi appo-
sitas hostias gsecrandas e: q: et s: s:.

vel undecim, acs gsecras ex eodā capite
 nisi intrinsecus restringas ad q. d. d. d. d.
 quid si am pluribus hostijs gsecratis
 per errorem misceatur aliqua n. gsecr.
 crata, ut n. possit discerni? Caym: et
 samb: citans Dian. et Leandru putant
 in alio sacro se gsecrandu, q. nonnu e
 gsecratu restringendo intrinsecus ad n. gsecr.
 crata, sed lugo et p. rriaga oppositu
 sentunt, q. licet max in tali casu sit
 profens, et aliquomodo detriata, seu
 n. vaga, tñ n. e ita detriata, ut possit de
 monstrari p. noie hoc, sic e. g. in cumu
 lo mimonu aureoru si mixtu sit unq. ex
 auricalis gfectu, que ab alijs discernere
 nequeo, n. pom demonstrando, illu cumulu
 dicere: hoc e auricalu: ite si inte
 gra turma sit equoru, et ex his aliquis
 sit petri, que tñ n. novi, n. pom dicere:
 hic e equus petri, q. ad verite demon
 stratis requirit, ut res demonstrata
 possit ab alijs discerni, vel rase sui
 mediate, vel rase totis, cuius e pars,
 vel rase gtrientis p. pimi.
 Quare lugo putat in tali casu cui
 libet conicanti aliquo dandas duas

hostias, sed et si hoc fieri potest, si una
sunt in consecrata sit mixta, et sicut inter
plures conicantes primum monitos ponit
omnes formula illa distribui, si si formula
illa deberent quibus servari, facile
potest sacerdos oblivisci, vel ignorare ha-
rere distribuendas formulas, adeoque
facile aliquis privaret sacramento. rur-
sus hoc non procederet, si tres vel quatuor in
consecrata fuissent mixta, dare est civili-
tatis 4. vel 5. hostias est magna nota.
Unde in his casibus vel deberent facere
servari, donec corrumperentur, ut sanctus
ait, sentire legem, quamquam hoc re-
gratum apud eum invenire non poterit, et
videtur sane difficile finire inter duas
aut 3. hostias in consecratas corrumperemur
maxima quantitate hostiarum consecratarum,
et forte abire in vermes, quod alias gra-
vissime prohibetur est.

104.

Arriaga censet hoc casu totum cumultum
sub gestione iterum consecrandum, si scilicet non
sit consecratum, quo casu ait, non fieri inju-
ria sacramento, cum quod est aliqua materia non
consecrata adesse, in qua gestio purificetur,
et tunc hostia illa potest demonstrari

in toto cumulo, videtur in aliquo modo
 difficile intentione consecrandi eum sub
 conditione dirigere ad hostias, de quibus
 moraliter certum est, eas jam consecratas.
 Nihil melius occurrit, quam quod sacerdos
 formulas illas in sequentibus sacris
 assumat, sumendo sibi plures ex illis
 post sumptum sanguinem. neque videtur
 mihi Culia in hoc casu requirere,
 ut enim ablutio sumatur ab ita jejuno,
 ut de ejus jejuniis nullum suspensum sit
 dubium, nam sic vix unquam potest ea
 cerdos purificare vitta lineae, ea est
 occasio, sibi aliquid, vel certe plerumque
 macula consecrata sumi, potest enim hoc
 casu majorem diligentiam adhibere in
 exhaustando s. sanguine, ut moraliter
 saltem non censetur aliquid esse residuum in
 calice.

Ado ligone et arriaga saltem sententia
 re in consecratione sub conditione repetitur.
 Sed, si pluribus consecratis misceatur
 una aut multo pauciores consecrata.
 quod si calici non consecratis infunderetur
 gutta consecrata, nulla aet nequitia
 de novo consecrandi, sed tamen potest a

105.

sacerdote sumi. qd si em, ut in gse
crase episcoporum fit, pluribus neoprogis
est primandus s. sanguis, tñ moraliter n est
possibile, ut aliquis tota reingeret illa
gutta: at vero si dolio vini immitteret
gutta consecrata, deberet totum illud vinum
servari, et successive tñ gseirari, taliter
sub conditione, ut vult Mar. et Hugo.

106.

n tñ debet maã esse detenta quoad quantitate
magnitudinem aut parvitã, qd valide gse
erat quocumq; quantitas maã, modo fit
sensibilis et moraliter profens, neq;
admittit sententia volentiu, tanta precise
maã valide gseirari, quanta sufficit ad
usum fidelium: hoc e limitatio potestatis
sacerdotalis gratis astricta. qd am fit
inconueniens, qd tollit valore sacra, sicut
nec peccata in gseiracoe commissa. sique
ad usum hunc limitaret potestas, sequer
ret, qd nec per plures gseiracoes potest
major quantitas gseirari, atq; adeo, si
sacerdos negligens priores gseiratas
hostias nondum esse assumptas, gse
craret novas, nil ageret, qd e gtra
Ecclesia sensu!

107.

Vnde magnitudo maã n constat, nisi ali
qdo tanta fit, ut moraliter n censetur

presens: e: g: si Rheng est vinum,
 sacerdos stans in terra sive Bishop
 n̄ consecrat valide totum fluvium, q̄
 n̄ censet totu presens, em solum
 partes aqua in Belgio, ita ut vere
 illas em censeri possit demonstrare sacer
 dos per p̄sent hoc. difficile t̄n̄ e hoc
 aliquid q̄ringere in maā apta, ut
 recte suar: ait: quis fingat tam
 magnu acervu panis, aut tanta
 vini copia, ut n̄ possit hoc presens
 fieri.

Circa parvitate sciendum, particula
 maā separata insensibile n̄ pot
 consecrari, q̄ n̄ pot demonstrari, si vero
 conjuncta sit cum pluribus alijs, et
 q̄rituat totu sensibile, utiq̄ con
 secrari pot. q̄ si am t̄m supernatiter
 est sensibilis? putant multi van
 tidi consecrari. suar: propositu et
 Balaz negant, q̄ putant requiri
 sensibilitate h̄o modo. q̄ si videtur
 per microscopiu? videt mihi
 q̄m tunc, q̄o videt, pot valide,

108.

109.

quoniam licite consecrari, q̄ vere ē
 panis, potest demonstrari et
 alijs microscopio utentibz, si tñ
 libet, q̄ n̄ ē ad propin. si maa n̄ potest
 videri, sed tñ olfactu sentiri, e. g. ha.
 lity panis recentis, vel vini q̄i moderna
 profertim philosophia docet si n̄ q̄ritum
 salte comitant, res ē q̄troverſa, amiq̄
 censet consecrari n̄ potest, et sane n̄ vi.
 vant potest demonstrari sufficienter, nam
 extra nasu respiciunt ubi sunt, intra
 nasu quomodo demonstrabunt quasi alijs
 major tñ ē q̄troverſia, an tales parti.
 cula, licet consecrari nequeant, si tñ
 postea separant, saltem sub x̄p̄o
 maneat. de quo vide dicta n. 46. de
 sacramtis in q̄c. sane plus fieri res
 quibz ad foa introducenda, qua q̄ser.
 vanda, ut patet in q̄cione aliud: ite
 in caractere, qui q̄m q̄servat in aā
 separata, at in ea primo introduci
 n̄ potest. Rurſus si in habitibz ē vino
 expirantibz x̄p̄us n̄ amplig ade, nec
 deberet manere in x̄p̄o, si e. g. ē

sacris
 in ale
 prioro
 x̄p̄us
 sicut a
 pane ro
 fura
 p̄mitte
 p̄ ma
 calica
 corpus
 calig
 angelos
 na x̄p̄o
 moti p̄
 find co
 las par
 dicit a
 nob.
 v̄bno
 unig f̄
 thas
 i alle
 dum an
 p̄ho p̄

sacris speciebus lenissimis igni incensis
in alembicum exspirarent, quod in
superiore parte iterum jungerentur, ibi
Xrus n. adest, q. videtur durus.

45

Dicere autem cum majore, quae citat Suar-
tium rursus sine nova consecratione ad
futurum Xrus e. Jesus absurdum. Quia
si admittatur cum Suar. in his habitibus
Xrus manere, aliquo quodammodo, dum
calida tempeste species evaporant,
corpus Xrus canit et murium incipere
naribus, qui species olfaciunt: nisi dicam
angelos, quorum ministerium e. attendere,
ne Xrus talis injuria fiat, impedire
motum species, ne ad talia alia deferantur,
sicut coniter censentur tollere partem
has parvas, em. per se sensibiles, quae de-
cidunt a conicantibus, ne hunc sensum se-
rantur. sentiant quicquid, q. lubet.

110.

Ultimo noto, valere quodammodo consecrationem
unius speciei sine altera, at n. e. licita.
scilicet i. pars. consecratio cujuslibet speciei
e. altera, adeoque statim habet suum effe-
ctum ante consecrationem alteram, et certe
p. hostiam adoratur ante calicis consecrationem.

111.

ne dicas, saltem consecrasset vini proferre,
ponere essentialiter consecrasset panis, qd
em hoc facta a ministro cum debita in-
tentione filata habet effectum, et ordo
consecrandi panem ante vinum e qm nescit
nescite precepti, sed nescite sacramti.
altera vero pars filata ex verbis Xpi:
hoc facite in mea commemoratione: et ex
traditione Ecclie, qua habet, Xpus pre-
cepisse, ut offerat sacrificium consecrasset
utriusq; speciei, ut representat passio et
mors ipsius, ac em genus mortis, per effusionem
sanguinis, ut colligitur ex Trid: sess: 22.
cap. 1.

112. eam preceptum consecrandi utriusq;
speciei n hmo, sed dno, et filia e, non
sufficit dispensare n ppe, neq; per mo-
dum interpretationis declarare, licitum ee
aliquid perficere una speciei sine altera
ut docet Suarez: disp: 43. sect. 4. unde qd
dicit Innocentius 8. dispensasse cum
Norwagis, ut ob inopia vini consecrarent
in solo pane, felicitate testimonio solius
Volaterani, cuius id fecerat,

dispensasse pontifice, ut calicis sine
vino crearent, qd' e' adhuc absurdum,
merito inter fabulas recenset. Vide
Bar: tom: 3. in 3. parte. Dig: 43. sect. 2.
et seqq.

Articulus 8vus.

Solventur Objectiones

Contra hactenus dicta.

Ob. i. ma' Euchria est talis, ut
ubiqs terrarum pot' haberi: n' ita se habet
triticum et vinum. go. Confusio. Canonis
Apoloni admittunt in altari offerri
ivas, oleum et incensum, alia vero prohibent.
go. R. O. Maj: N. min: defacto in oes
terras, em ad Japonas, ubi alias oryza
in usu e', delatum e' triticum et vinum
multo amplius, quam nescim' sit ad sacri-
ficium rite peragendum: qd' am n' ubiqs
nascat, n' refert: neq' obicit ma'
hujus sacramti ita ee' obvia, ut ma'
baptismi, qd' Euchria n' e' ita nescia,
sicut apud nos n' crevit balsamum, nescim'
ad g'fmasse. ad g'fmasse I. A. offerri
in altari in ordine ad g'curase. N.

per modum ceremonie seu cuiusdam sacra-
mentis. C. A. C. agit ibi de illis, quae
offerebantur ad ornatum vel venerandae
crificii, vel in gratiam actionem pro be-
neficiis, quae dependunt ab institutione
Caelia: nec fit de nefate sacra-
menti.

114.

Ob: r. aqua ggelata n̄ ē mā apta bap-
tismi: q̄o neq̄o vini ggelatu Cuckria.
Conferunt. i. Vini ggelatu n̄ ē p̄ime
potabile: q̄o. r. vini ggelatu se h̄b̄t,
ut succo in uvis: hic n̄ ē mā apta: q̄o
nec illud. R. N. ḡia. Disparitas ē, q̄
baptismus ḡiat in usu, et actuali ablu-
tione, ad qua aqua ggelata n̄ ē apta: ad
vero Cuckria n̄ ḡiat in usu, sed ē per-
manens, adeoq̄ n̄ requirit mā p̄ime apta
usui, sed t̄m mā q̄a abste fit pot̄,
qualis ē vini em ggelatu, q̄ se h̄b̄t
ad potu, ut panis valde induratu ad cibū.
Licet ē hic n̄ fit p̄ime comestibilis, t̄
cibū se censet. addit lugo, vini ggelatu
em in magna quantitate sumptu n̄
frangere jejuniu Caelia t̄icū. q̄o cibū n̄
censet. ad i. ḡmase. N. ḡia. respon-
sio patet ex dictis. ad a. ḡmase. N. A. ḡ
vere in ḡmase morali un uos sunt

cibis. adeoque frangit jejunium.

Ob. 2. succus in uris et mustum sive idem. qd
vel utrumque vel neutrum e' ma' valida.

q' dicitur. sanguis autem g'entis in corpore

h'no e' et dicitur sanguis. qd em' unum ad

huc in uris e' et dicitur vinum. R. D. A.

ide' phyc'e. O. A. moraliter. N. A. unum

e' moraliter cibis, alterum moraliter potus

ad confirmase. ex hac via pariter inferunt

omne, uvas n' se g'enerabiles, q' aut, n'

pot' designari vinum per particula' huc,

eo qd n' g'it'eat in uris, sicut in dolio

sqm in g'it'ente: sed sicut pars in toto,

scilicet sanguis in aali: atqui indigetando

petru' n' pot' dicere: hic e' sanguis: qd

negs pot' dicere indigetando uva: hoc e'

vinum, nisi per metaphora'.

Idem equivalenter docet lugo, negans

vinum uris g'entis se demonstrabile per

proba' hac: unde juxta hos auctores

vinum n' e' sufficienter p'fens. ego R.

O. A. q' p'aru' refert, an dicat' p'ruce

vinum, vel n', donec sit expressum. D. q's.

e' vinum, et tunc se habet per modum cibi.

O. q'ia'. habet se per modum potus. N. q'ia' et

illud, seu qd sit ma' valida. si dicas.

eo q'io, q' sit vinum, n' e' cibum, R. si sit

47
115

116

ab uva separatum. Q. leg. N. nam quamdiu
est intra uva, dicitur illud comedere, neq[ue]
ois fluos est pot[us], ut patet in lacte et
alijs qua sumpta frangunt jejunium, ut
Laym. lib. 4. tr. 8. cap. 1. et alij docent

117.

Ob: 4. in extrema unctione, quamvis sint
plures partiales for[mae] et ma[ter]iae, t[ame]n ante,
qua[rum] oes absoluant, null[us] dat[us] effect[us].
q[ui] em[er]it in Euchria nil fit, donec oes
partes absoluant, q[ui]ffer n[on] fit una spes
sacramenti sine altera. Q. 1. Retorque
argum[entum] in sacramento ordinis, q[ui] q[ui]libet
plures partiales for[mae] et ma[ter]iae, et in
unaquaq[ue] q[ui]ffer[ent] sunt effect[us]: Valida est
est ordinatio subdiaconi et diaconi sine
colocac[i]o[n]e presbyteratus. Q. 2. O. H.
q[ui] q[ui]verti pot[est] juxta Sac[ra]m[entum] N. g[ra]tia.
totu[m] hoc pendet ab insitua[n]te Xri. insit[us]
sunt am[en] Euchria ita, ut una spes est
valida sacramenta sine altera, ut q[ui]pat
ex Traditione Eccl[esi]ae. an eode[m] modo
insituerit extrema unctione, n[on] est hujus
loci disputare, alias disparites vide
apud Sac[ra]m[entum] Disp: 43: 9: 2.

Articulus 9us.

48

An aqua vino miscenda, et quomodo
quartata in sacrum sanguinem?

118.
Rico. i. debet vino securando misceri in
sacro naturalis aqua. q^uat ex gentijs Trulu-
cano, aurelianensi q^uo. Carthaginensi.
Istis. florentino Tridentino, et una
nisi patrum et doctorum consensu, ut
videre est apud Bellarm. Mar. et alios.
et q^udm florent. in decret. Eugenij ad
Armenos mixtura hujus has ratios alle-
gat. i. q^u iuxta S. patres et doctorum
testimonia creditur esse X^{pus} in vino aqua
permixto sacram^{en}tu hoc instituisse.
2. q^u sic representat Trica passio,
cum sanguis et aqua a latere X^{pi}
effluerit. 3. q^u in scripturis per aqua
effluat populus, significat per hanc mixtu-
one^m conjunctio populi cum X^{po}, cujus
sanguinem vinum significat.

119.
Debet aut^{em} hac aqua admisceri q^uo in
sacro, nec sufficit id jam factu^m a
caupona in dolio, q^u est ceremonia sacra;
rursus debet esse valde novica. ita est
habet florentinus, cui / id est vino: /

ante consecrationem aqua modicissima ad
misceri debet, et infra: paululum aqua
prout dictum est, admisceant vino, unde
habentur: quanto paucior, tanto potior
estque certum, sufficere viximul minima
sensibile gutta, nec tamen debet quis sibi
statim scrupulum facere, si aliquo libe-
ralior sit. quibus Triburienſe ad Rhenum
anno 895. tempore Formosi papa à
52. Episcopis Germanicis celebratum
cap. 19. statuit, ut dua partes sint vini,
tres aqua, sed viximul modo tamen audebit
affundere.

120. Gobath: alphabeto sacrificantium caput
putat, acroniano optimo parte misceri
debet, mediocri parte aqua.
Saltem octava aut nona pars videlicet parte
affundi cuilibet vino. si est tantilla
pars aqua vinum corrumpat, ita ut
usuale dici non possit: quo caput invalida
foret consecratio: debet sane fuisse extra
modum debile, et indignum, quod vinum appel-
letur. proderit enim uti majore quantitate
vini, ut eo minus corrumpatur à aqua.
debet autem aqua esse naturalis. i. q. haec est

Sacramenti

122.

Trinitatis Dico. 3. aqua est necessaria ne sit pra-
cepti. q. si bilis n. e. dnum, sed Ecclia. sicut.
q. si mixtio aqua praecipta praecipta; pro-
baty ex florent. et alijs gentibz, et
Trid. Clarissime, q. sess. 21. cap. 7. ita
habet: monet deinde sancta synodus pra-
ceptum esse ab Ecclia sacerdotibz, ut
aqua vino in calice offerendo miscerent,
q. hoc praeciptum sit Ecclia. sicut, n. dnum,
videtq. probari ex Trid. modo citato, q. n.
agnoscit aliud praeciptum, quam Ecclia. sicut.
videtq. sentire florentinum, q. armenis
tm. obijcit usum et q. q. s. v. t. u. d. n. e. m.
esse, a qua n. debeat recedere Ecclia. parti-
culari. Tandem teste Mar: hoc quidem
est consensus doctorum, nec est alij solidum in
gbrari.

123.

Non tm. hinc legit, q. in casu necessitatis
hanc mixtionem licite omitti, cum e. sit
ceremonia antiquissima, et maximi mo-
menti, videtq. gravis hanc omittere, quam
sine vestibz sacris celebrare, et tm. sine
his praesentibz celebrare vix unquam videtq.
esse licitum, neq. e. ob praeciptum de audiendo
sacram. implendum, nec ob conuicandum infir-
mum esse licitum sine his celebrare, ut

sepe Gobath tradunt quoad primus
ces, quoad idem pleriq. hinc aut
Ruar. licet pontifex p̄bilis dispensa-
re valide, tñ vix potest practice
occurrere casus, in quo potest licite
dispensare in hoc precepto, eo q̄ hoc
missio facilissima fit et obvia fit.

50

Videat Epimig. disp. 45. sect. 2.
Dico. 4. aqua vino admixta, si nondum
est mutata in Vinum, tempore consecra-
tionis, p̄bilis immediate convertitur in
sanguinem. hanc sententiam multi de-
fendunt contra multos. tenent ea

124.

4. Cardinales Alang, Tolletang,
Palanis, Arefis, Janfenig & Lepaturus
Dicastillo suo tempore jam fuisse satis
conu, et apud nos hoc tempore est inter
nostros longe conu. de mente D.
Thoma videbimus infra.

Probat am gelusio per partes. i.
q̄ aqua mixta in sanguine.
Innocentius Strig gualty ab Episcopo
quoad Lugdunensi, utrum aqua cum
vino mixta in sanguine. Redit cap.
cum morte de Celeb. miss. et t̄gm
prohibitione sententiam asserit illa, que

125.

dicat, aqua cum vino converti in sacrum
sanguinem. Idem docent patres plu-
rimi, quorum auctoritas maxima est,
prociue in hac questione, que cum
dependeat ab institutione christi, bene
probat testimonijs, difficulter ra-
tionibus.

126
51

igitur S. Justinianus martyr circa annum
 Domini 150. apologia. 2. ait, qui apud
 nos diaconi dicuntur, dant unicuique, eorum,
 qui adsunt ad percipiendum panem, vinum
 et aquam, quae cum gratiarum actione
 consecrata sunt, atque sicut hic apud nos
 Catechizantur. S. Irenaeus: lib. 4. cap.
 57. Dominus seipsum calicis esse
 suum sanguinem significavit. S. Ambrosius: lib.
 4. de sacramentis. c. 4. vinum et aqua in
 calice mixta, sed fit sanguis consecrationis. et
 infra: ante verba Christi calicis est vinum
 et aqua plenus, ubi verba Christi operata
 fuerint, ibi sanguis efficitur. S. Hieronimus:
 fœdit sanguinem suum in calice vino et
 aqua mixtis. Theodoretus Dialogo. 1. circa
 medium: Christi corpus panem appellavit, et san-
 guinem id, quod in calice mixtum erat. Char-
 lesius Bracarensis anno. 568. in lib.
 capitulorum ex graecis synodus collectorum:
 oportet aliud offerri praeter panem, vinum
 et aquam, quae in Christi typo benedicuntur.
 Paschasius Corbajensis Episcopus. interea
 inveniuntur enim ab hoc vel aqua consecrata,
 quod aqua permaneat, sed quod convertatur in san-
 guinem Christi. S. Damascenus: lib. 4. praedicti. c. 4.
 non potest panem seipsum in corpus facere, et

127.

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

vinum et aqua sanguine? omitto sanonem
episcopum Gazensem. Rabanum Maurum
quorum scriptis videre fides apud Ricardum.
tr: 4. dig: 2. dub: 9. vel paulum apud episc.
copum Bartonensem in suo tract: quod unice
super hoc argute scripsit, in super quoad
hanc partem gelusiam, scil: aqua oronarie
salte aliquo modo vel merate vel imarte
transire in sanguine, conveniunt consane
doctores, adeoq: ut aliqui oppositu censu-
rent. mihi tñ videt melig censuras relin-
quere pontificibus.

128.

probat altera pars. S. P. P. citati Vrsi-
ter absolute et illimitate dicunt, aqua
offerri, benedici, consecrari, verti in san-
guine: qd n̄ debet limitari eorū verba,
quasi tm̄ velent tunc aqua consecrari,
qdo prius ē versa in vinu. q̄ia p̄b̄ tum
ex eo qd gratis ponat exceptio, ubi S.
P. P. nec distinguunt, nec excipiunt, tum ex
eo qd alias n̄ potuissent Vrsiter dicere,
aqua qverti in sanguine, vel ē suppo-
suerunt ut certu, aqua p̄ prius verti
in vinu, vel n̄. si rōum. et tñ sentia
opposita tenuerunt, dicere n̄ potuerunt,

Ursuliter Verti aqua in sanguine, cum
 Ursuliter n̄ mutetur in vinum: et tñ nec
 unq ex partibz adhibuit exceptiãe vel
 restrictiãe.

Primum em̄ dicit n̄ p̄t, imprimis ē ē in
 certum in philia, an vinum possit aqua
 quertere in se, idq̄ jam à plinio, et
 tempore Innocentij 3^{ij} negatum fuit
 à pluribz philosophis, chymicis ac
 medicis. Deinde dato em̄, qd̄ vinum ali
 qdo possit quertere in se aqua, n̄ tñ p̄t
 hoc ordinariè facere, vinum illud, qd̄ ad
 hibet ad consecrandum, q̄ sapè ē valde
 debile et em̄ moriu. negante floren
 timo adhibebat tam modica quantitas,
 ut colligitur ex Triburienfi quilio
 supra citato, et Honorio 3^{io} pontifice,
 qui cap: perniciosus de celeb: miss:
 tñ corrigit sacerdotes, qui plus adhibe
 bant aqua, quàm vini: item Agoli p̄bili
 ter secuti exemplum X^{ti}, de quo postea,
 p̄biter em̄ plus adhibere.

129.

Rursus tempus ē perbreve ab offerto
 rio ad consecracoe, viz aliquot minutoru,
 profertim apud quosdam sacerdotes, qui
 intra quadrante p̄orunt integram
 missa absolvere. Vide, qd̄ antiquity

130.

erat brevior missa, quā hodie, ut ex
S. Greg. s̄bat Remundus apud Seno de
Studio brevitatis, et q̄ hactenq̄ dictū, mul-
to magis urget in casibz, in quibz sacerdos
dōt de novo in calice vinū et aquā af-
fundere, et juxta rubricas mox consecrare
e: q̄ si inmediate ante consecrationē advertit
n̄ se apposita aqua, vel si in sumptione
advertat, mera calici infusa aqua, tunc
ē plane q̄verti p̄rig naturaliter aqua in vinū
n̄ p̄t.

131. Hæc igitur ignis, qui actus ē magis, tū n̄
p̄t aqua notabile statim in se q̄verti.
q̄ multo magis vinū. rursus ignis nec tū
tū lignū, imō nec totū oleū p̄t in se
q̄verti, sed remanent cineres aut fumus
partibz oleosis plurimū unctis, quomodo q̄
p̄t p̄p̄oni, q̄ vinū statim et ordinariē
p̄t tota aqua in se q̄verti. q̄ si saltē
aliqua pars aqua maneat, jam illa juxta
adversarios n̄ q̄vertet in S. sanguine, et
tū S. P. Q. B. dicunt, aqua cōm p̄ q̄ sine
limitate loquuntur: / in eū q̄verti.
addē, p̄t s̄bilis aqua vino mixta iterū
ab eo separari, sic apud Ambricenses
lib. 1. de grave. c. 10. q. 1. Nemefig ait,

Cap: 29. licet ut dactor privaty cum
 novis quatuor, de imediata qverfise
 ait: quis audeat hoc definire?
 Quare qd em cap: 30. dicit, quibusdā n
 absurdū videt, qd aqua cum vino tran
 sit in spūne, ea videlicet rase, qd
 aqua per admixtiae transit in vinū:
 quis ē ambigat, aqua in Vinū trans
 mutari, cum multo vino modicu in
 fundit. ago: n p̄stat ex hoc eū asse
 rere, hoc ordine fieri, maxime cum
 ipse cap: 11. dicit, dari in Cochria
 simile fieri, sed tū aliqd id q̄ringere
 qd multo vino, quale in Cochria viz
 addibet, modica aqua infundit. Vel
 eū p̄t dici, qd sicut primū dictū referat
 ad mentē aliorū, ita em illud alterū, quū
 ambigat n: referat tgm rase aliorū,
 Dicat: ait, pontifex tū dicere eam e
 sentia ē p̄bitioe, quā alias duas
 quarū una negat aqua uno q̄verti
 altera asserit, ea verbi in aqua ē
 latere x̄ri asserit: n verō dicere qd sit
 prohibitor, quā sentia nostra, qd ab hac
 utraq; diversa ē, scil: qd aqua imediate

143.

veritas in fvine.

Dicitur S. Th. aliter interpretatur Innocentius
 nam. q. 74. a. 2. in corpore ait, et ideo,
 sicut ysa. p. Innocentius. Dicit, aliorum
 opinio subtilior est, qui dicunt aqua quarti
 in vinum et vinum in fvine. Postquam ideo
 S. Doctor ait, parva aqua multo vino ad-
 mixta corrumpitur. R. Espard putat S. Th.
 huius vitiosum exemplar extravagantis.
 Deinde N. A. nos in admittendo eodem modo
 aqua quarti in vinum, sicut S. Th. et Inno-
 centius: moraliter et apparenter, sed non physice.

144.

Sic enim S. Thomas, postquam sibi objicit, vis
 inveniri magis triticea pura ab admix-
 tione alterius a: q. hordei. Post, per modum
 ad mixtionem solvere fecit, adeoque manere
 adhuc panem sicut triticum. et rase addit,
 q. id, q. modicum est quodammodo assumitur a
 plurimo, et infra ait, si verò sit ma-
 gna permixtio, puta ex aquo vel quasi,
 talis permixtio facit mutat. q. S. Th.
 agendo hic de magis panis in loquendo de
 sicut moraliter sumpta. q. in q. loquendo
 de sicut vini, censens est in loquendo de mo-
 rali sicut, seu enim morali mutatio.
 q. q. modica admixtio hordei tam

benè phycè q̄bituit alia p̄c̄t̄ jamis,
 quā multa, q̄ plus aut ming n̄ mu-
 tant magis p̄c̄t̄, sed tm̄ ex multa
 mixtiōe legit̄, dari plures partes p̄c̄t̄
 diversas, sed quasi plura individua, n̄
 am̄ dari plures varē p̄c̄t̄ in sensu
 phycō, at benè in sensu morē, q̄ q̄do
 hordeū ē: q̄ moviēt̄ ē, et onō n̄ sentiēt̄
 censēt̄ morē, tm̄ una p̄c̄t̄ tritici.
 Nisi velis dicere, q̄ farina triticea, q̄
 quertat phycè hordeacea in sua p̄c̄t̄,
 q̄ ē tam credibile, quā credibile pul-
 vere aureū quertere in se argenteū.
 et ē q̄tra ipsū P. Doctore, qui studiosè
 ait. quadammodo ap̄m̄it̄, id ē n̄ in sensu
 phycō. certè hac interpretatō P. Docto-
 ris n̄ ē tam torta, quā illa, quā ad-
 versarij adhibent jactu dictis: q̄do ē
 patet dicunt, querti vinū cum aqua
 in s̄quē. sonat juxta ipsos, solum vinū,
 sed partialiter ex aqua quertū, q̄ idē
 sonat, ut ait Plinius, ac si q̄do comedi
 bubulā, dicere: comedi bove cum herba,
 q̄ em̄ herba frig mutata ē in s̄stia
 bovis, vel si quiva in nuptijs Canē

145.

Galilea dixerunt, se bibisse vinum et
aqua, q. d. biberunt aquam in vinum versa
qui modi loquendi est valde improprium.
ad confirmacionem sufficit data responsio ad
mittendo corruptio ad modum, quoniam ver-
ba illa non sunt ex mente S. Doctoris, sed
in objectione posita, ad quam dum respon-
det, non amplius ait aquam corrumpi, sed
quarta, solve moraliter.

146. Ob. 2. Catholici Rom. de Euch. n. 16.
ait, modica aqua affundenda est, et
ratio ponit: nam Ecclesiasticorum scriptorum
sententia et iudicio aqua illa in vinum
vertitur. q. d. Confrat. i. florent. docet
modicissima aqua affundenda esse, huius
alia ratio non est, quam ut possit verti in
vinum. q. d. 2. aqua frigida vertitur in
vinum fuit olim communis sententia, ut testatur
alant, licet nostra sententia defendat.
q. d. Itaque opinio est probabilior. Hoc imprimis
lugo: vel theologos illos, qui catho-
licum profuerunt, tenuisse illam sententiam,
sicut alij plures ea tenent, vel in
locutor de morali conversione. et hoc

propteris anplectibz em qdam recentior
videtur ad find cathecismi sufficere
volentis modicum qd app affundi, ne
vinu deperat.

Post r. dicabile. Cathecismu unu
monet, scil: modica aqua affundi
debere, qd admittit: alteru testat,
scil: Euliasicon scriptoru iudicio
verti in vinu, n In pligit quersice
physia, vel certe n pligit oiu Euliasicon
cornu scriptoru sentia ead ee, nam satis
pbatu e supra, plurimos docere qtuu,
qd si tu velit aliquoru opinioe hanc
ee, nostra quoq e multoru. Tandem
sicut in quibz rae aducta n hnt
ead auctorite, qua canones vel de
creta, ita nec in hoc cathecismo
ead videt auctoritas gelusiois,
scil: modica aqua utendu, et raeis,
scil: qd in vinu debeat verti.

147.

Ad i. Ansem: N. min: adhibet in sacro
vinu modicu: qd aqua debet ee mox
vicissa, na ne aqua vinu corrumpat.
r. q aqua sscat illa, qd fluxit ex latere
Xri, fuit am illa minor qua sanguis .3.
aqua sscat populu, vinu sscat

148.

majest² Christi. q² cum ille sit ming
affirmabilis, id est vinu² se cogit²q. sane
si deo daret aqua se mota, ut ver,
terez in vinu², cur Calia juberet ali,
q²o affundi imediate ante q²eracoe?
cur n² juberet eo casu sacerdote² ep²
pectare donec aqua quarteret in vinu²,
cur n² jibet nos imitari ritu² P. B. pre²
dicatoru², fratim intis aqua² affunden²,
tiu², cur n² jibet eligi vina pro alijs
generosa? ad r. Jansen: vel alang
tu² Jligit de q²erfac morali, vel ep²
cedit, ut patet ex dictis? (arte vix ali²
quis patet, qui tu² ft. praeijm inter
Eulianicos scriptores, clare dicit, aqua²
pug verti in vinu². deinde multi
ipsi coevi admiserunt imediate² q²erfac
app in sq²ine, ut alphon² de Castro,
Soto, Cans, Almoron, Jansenig, Janda²
sensit in: q² am multi thlgi antiqui
admiserunt mutaco² hanc phyc², unde
fuit hanc, q² facillime tales q²erfac
phycas adpnerent, e. g: q²o ex ligno
per g²ytic² fuit cineres, ex farina
panis, ex Cantomb² charta, q²ib² tu²

149.

150.

in casibus miki pibit e, nulla pibia
 sed, sed accidit tunc mutatio dari
 Ob. 3. ignis in momento gburit suppa:
 go em vinu pib patim in se vertere
 aqua. Confirma. arles. i. de geas
 c. 10. docet aqua modica quartu in
 vinu. R. retorques. modica pibilla
 ignis vigente aceru pulcoris nitrati
 patim in se quertit. go em modicu
 vinu magna copia ago. e igit
 vigen discriminu inter activitate
 caaru. ignis e maxime activu, et
 tu ut dixim n: 131. n perfecte ista
 supra dicta in se quertit, quomodo
 igit modicu vinu tota aqua patim
 in se vertet. addo q ignis, dum
 gburit alia, vires auget, nec fakte
 sensibuliter epus virtz per reactivae
 debilitat, nec e fore frigidus fit,
 dum lignu gsumit, sed vinu ab ago
 em quibatim infusa tande vere
 fit aqua. In foa N. gpi.
 Ad Confirmae p negari h. n e istud
 docet, sed teitu 49. aliud, scilicet q gutta
 vini daries milienis aqua mensuris infusa
 pcreat. e am faciliu vini mixtu ab

elemento infimū quasi excedente, quā
vinci elementū fortissime em̄ resistens
igni, vini a mixto igni valde debili
et in n̄ adeo magna quantitate adhibito
deinde hanc quæstionē negant philosophi
n̄ tm̄ recentiores em̄ n̄ atomista, sed em̄
antiquiores Sabarela, Scaliger, Amicus,
Aquilonius: vident em̄ negare patres,
qui philorum em̄ antiquissimorum
cujus imbuti fuerit. tandem licet dicitur
q̄ aqua aliquo vertatur in vinū, n̄ liquit
is sic stringere aut ordinari in facto.

151. Ob. 4. aqua n̄ ē maā calicis. q̄ n̄ verti-
tur in s̄guine, nisi frig sit versa in
vinū. jr: st. Trid: n̄ fuit mentis,
nisi vini: atqui verba genitij dōnt sumi
p̄rie, adeoq; per vinū p̄ligit tm̄ vinū
p̄rie tale: q̄ solū vinū p̄rie tale ē
maā calicis. Confon. i. Xrus n̄ dedit
ap̄olis potestē guardendi aqua in
s̄guine. q̄ jr: st. n̄ dedit præceptū.
q̄ nec potest. a. mixtis aqua ē tm̄
ex præcepto Celi. q̄ aqua n̄ ē maā
calicis. jr: q̄ia. Celi n̄ p̄t patuere
et detinere maā acerbiorū. q̄ cum
ista statuat infusioe oje, hac n̄ ē

maā Cuckria. H. admittit ad vitā. aliā
poet Celia em detonare pura aqua,
q̄ e falsū.

Q. D. A. aqua se sola, seu ut n̄ ḡticiens 152.
vinū usuale. C. A. actu ḡticiens vi,
aut usuale. N. A. p̄: ad fibos. D.

min: p̄prie in sensu morali, p̄nt p̄nt,
na ḡtradicat p̄ntibz C: C. t̄tictificē
in sensu physico - N. min: sicut X̄us
institūendo p̄nt n̄ detonavit nec ac
asymū nec fermentatū, sed utrumq̄
voluit sufficere, ita em n̄ detonavit
vinū purū nec mixtū, sed voluit utrumq̄
sufficere, sicut em vinū albu et rubru,
quare em vinū mixtū et ḡter aqua
ḡticiens vinū mixtū e maā calicis.

Rursumq̄ aqua mixta fit maā Cuckria
habet exemplo X̄i adhibentis vinū mixtū,
tū, et ex sensu fideliū, ut Baronig ad
annū 1188. ait, sp̄i crevit et custodivit
Romana Celia, aqua sul et vinū
transsubstantiari in sp̄ine X̄i.

Quod roborat ex eo, q̄ vinū mixtū veri 153.
e vinū usuale, et in aspinacae morali
habet et vocat simpliciter vinū, nec
vocat aqua, quare em dicit simpliciter
generari Vinū, n̄ veri aqua, nisi cum

admixto, mixta vino. Quod autem dicit Jones,
vinum mixtum non dici vinum usuale, sed tamen
potum usuale, est frigidum. quod est bibit esse,
quod in Hyppocrate sub illustrissimo Jodoco
theologiae auduit, et vinum illud fortissimum
vinum, ut ibi fert consuetudo, subtilissime
miscuit aquam. an est bibit vinum an
cerevisia? Consentit D. Thom: in 4to.
distinet. ii. q. 2. a. 4. quaestiuicula. i.
ait est in Eucharistia non fieri manitiae
aqua, quod non est principalis materia in hoc
sacramento. quod censuit se saltem mingi prin-
cipale. Tunc: an non dicit, materia est vinum
purum, sed vinum abstrahendo an purum,
an mixtum.

154. Florent: an quod dicit, vinum est materia,
cui medicata aqua debeat misceri, non
voluit hanc mixturam esse tamen aliquam ce-
rimoniam, sed vere materiam, quasi dixisset,
materia calicis est vinum mixtum aquam,
quod idem concilium expressit, dum dicit:
Pateris. Xpi in istis hinc hoc sacramentum
in vino aquam permixto. neque tunc potest
inferri, dupliciter esse materiam calicis. sicut
est farina aqua fermentum et sal
ex quibus panis conficitur, simul spiritumant

una¹ ma² integral³ q⁴leta⁵ p⁶ima⁷ p⁸ei⁹
 ita em¹⁰ vinu¹¹ et aqua¹² q¹³rituunt¹⁴ una¹⁵
 integral¹⁶ q¹⁷leta¹⁸ ma¹⁹ calicis. ad i. q²⁰n²¹
 forma²². N. B. ad p²³: D. n²⁴ dedit p²⁵ra²⁶
 ceptu²⁷ detri²⁸le de aqua seu vino mixto.
 Q²⁹ n³⁰ dedit disjunctiv³¹. N. B. Respon³²sio re³³tor³⁴sio
 e³⁵ clara in pane azymo et ferment³⁶
 lato.

ad 2. q³⁷forma³⁸ N. q³⁹pa⁴⁰ ad p⁴¹: D. B. n⁴² p⁴³ 155.
 detinare⁴⁴ foaliter⁴⁵ ma⁴⁶ neidum⁴⁷ em⁴⁸
 disjunctiv⁴⁹e q⁵⁰leta⁵¹ sub⁵² in⁵³stitu⁵⁴ae⁵⁵ X⁵⁶ri.
 Q⁵⁷ n⁵⁸ p⁵⁹ detinare⁶⁰ aliquo⁶¹ modo⁶² ma⁶³aliter⁶⁴
 jam⁶⁵ disjunctiv⁶⁶e p⁶⁷alte⁶⁸ q⁶⁹leta⁷⁰ sub⁷¹ in⁷²sti⁷³
 tu⁷⁴ae⁷⁵ X⁷⁶ri. N. B. q⁷⁷ ad p⁷⁸la⁷⁹ dico. ad
 miti. B. ab⁸⁰ oib⁸¹ in⁸² fen⁸³se⁸⁴ dist⁸⁵inctio⁸⁶is,
 nec⁸⁷ p⁸⁸terea⁸⁹ p⁹⁰t⁹¹ C⁹²elia⁹³ in⁹⁴stituere⁹⁵ pura⁹⁶
 aqua⁹⁷, q⁹⁸ hoc⁹⁹ sola¹⁰⁰ nec¹⁰¹ disjunctiv¹⁰²e q¹⁰³tin¹⁰⁴et¹⁰⁵
 sub¹⁰⁶ in¹⁰⁷stitu¹⁰⁸ae¹⁰⁹ X¹¹⁰ri, sicut¹¹¹ nec¹¹² sola¹¹³
 farina. q¹¹⁴ ulter¹¹⁵is¹¹⁶ p¹¹⁷atet¹¹⁸ ex¹¹⁹ def¹²⁰in¹²¹itio¹²²ib¹²³
 C¹²⁴elia¹²⁵, q¹²⁶tra¹²⁷ aqua¹²⁸rios. Recollant¹²⁹
 dicta¹³⁰ de¹³¹ det¹³²in¹³³ae¹³⁴ ma¹³⁵ a¹³⁶ n¹³⁷: q¹³⁸ De
 Sacram¹³⁹tis¹⁴⁰ in¹⁴¹ ge¹⁴². Ado¹⁴³ tm¹⁴⁴ hoc¹⁴⁵ p¹⁴⁶ra¹⁴⁷
 ceptu¹⁴⁸ miscendi¹⁴⁹ aqua¹⁵⁰ se¹⁵¹ h¹⁵²ere¹⁵³ ut¹⁵⁴ p¹⁵⁵ra¹⁵⁶
 ceptu¹⁵⁷ miscendi¹⁵⁸ fermentu¹⁵⁹ in¹⁶⁰ C¹⁶¹elia¹⁶²
 gra¹⁶³ q¹⁶⁴ em¹⁶⁵ hoc¹⁶⁶ e¹⁶⁷ tm¹⁶⁸ C¹⁶⁹elia¹⁷⁰ p¹⁷¹re¹⁷², n¹⁷³
 tm¹⁷⁴ C¹⁷⁵elia¹⁷⁶ p¹⁷⁷terea¹⁷⁸ egred¹⁷⁹it¹⁸⁰ limites¹⁸¹ suos,

156.

aut formaliter detinet materiam sacramentali.
Ob. 5. Trid. sess. 13. c. 2. definit, post consecrationem
crasse manere in speciebus panis et vini:
juxta nos manerent in speciebus aqua. qd.
Contra. Can. 3. ibid. definit, Xpus manere
sub singulis cujusque speciei partibus,
qd. juxta nos maneret in sub speciebus
solis aqua, si a speciebus vini separarentur,
ut fieri potest per eandem artem, per quam
separari potest aqua a vino, sed si maneret
Xpus sub speciebus solis aqua, non est
ratio, quare non possit in eas primo introduci,
atque consecrari sola aqua. qd. R.
juxta adversarios, sapere maneret substantia
aqua, qd. videtur esse vel magis tridentinum
genus. R. 2. D. Maj: in speciebus vini
universalis. C. Maj: vini puri. N. Maj: C.
Trid: in vult, non manere substantia panis
et vini contra hereticos, de cetero
non videtur ulli sententia prejudicare.

157.

Ab germanis hinc putat, potest dici
manere Xpus, neque inde legitur, potest
in introduci, qd. ad hoc plus requiritur,
sive in ea separata conservat characterem,
non tamen potest in ea primo introduci.

postea am idem Omne negat, et cum
 ipso dicat: lugo et alij: cum quibus
 D. A. sub cuiusq; sui partibus si sint
 fides mae generabilis. C. A. secus.

N. A. p. Trid. vult tm Xus manere
 sub fides vini, usualis, quales n
 amplig s. fides aqua separata: s.
 an adhuc mixta. sic panis granis
 ex aqua et si post generaco fides
 aliqua aqua per evaporaco separa
 rent, n censet lugo, Xus sub is re
 mansurum, q n s. amplig fides panis.

Dices ex Arriaga qo negs Xus manebit
 sub fides vini, pinto, q imisceant in
 genti copia aqua, nam em tunc per
 dunt densiaco fides vini usualis. 158.

P. N. s. nam requirit et sufficit, ut
 fides vel sint phisic fides vini, vel
 moraliter: fides aqua separata neutro
 modo s. fides vini: ad priores s. et qdm
 phisic fides vini em post g fusio cum
 copiosa aqua, donec corrumpant. si ulter
 rig petas, quare n sufficiat fuisse
 aliqdo fides vini usualis, q gretit em
 fides aqua separatis. R. retroqo ar
 gentum in fides aqua et fides panis,

evaporatis. Q. 2: q̄ n̄ manet maā Cu
charia n̄ manet X̄us, maā am̄ n̄ ē, q̄
fuit panis vel vinū aut horū fruct, sed q̄
actu phyic̄ aut moraliter ē.

159. Ob. 6. iuxta nos valida est glicera² calicis,
licet² aq̄s multū vel plus est aqua,
quā vini. Rō. em̄ aqua ā Cyrene mix-
ta in hospitio, q̄o² ḡta² mellis aut ab-
synthij quarteret² em̄ corpus X̄i. 4. em̄
mufca vel granū horū tritico mixtū.
5. em̄ ḡta² illa q̄ app̄ calida, quā ḡra-
solent post glicera² in calice fundere.
sequela admitti n̄ pot. gō. Maj: jr: ista
ora q̄stibunt vinū usuale, q̄ apud Ita-
los et hispanos ē multū q̄retū media
parte² vel em̄ plus aqua adhibere ad
potū. gō.

160. R. ad 1. aliqui cum arrepsis quodunt, alij
cum Conine, melis negant, q̄ cum vinū
ex vitibus X̄i fit maā principalis,
debet predominari n̄ in virtute, sed
em̄ quantitate, nec maā calicis dicit²
aqua vino mixta, sed vinū mixtū aqua.
hinc Honoris d̄tig cepit, perniciosū
abusū ee, misere plus aqua aut sandū,
sed ḡta² Celia prapin, ex qua abemg

Vinum usuale e[st] tale, ut in eo vinu[m] quan-
 tate prevaleat. ad 2. n[on] videt[ur], si aqua
 n[on] sit immoderata affusa, cur n[on] quertat[ur]
 in f[er]vine. ad 3. Alang qu[er]it sequela[m],
 Sauri negat, q[uo]d Xrus n[on] instituit aliud
 qual[ite]r vinu[m], vel puru[m], vel mixtu[m] aqua[m]
 et n[on] alio liquore. si t[ame]n p[ro]mixta
 misceant[ur] in modica quantitate, n[on] im-
 pedunt, quo minus vinu[m] et aqua con-
 vertant[ur].

Ad 4. Musta n[on] q[ue]ritur potu[m] usua-
 le. gradu[m] hordei si p[otes]t dici pars
 panis triticeo, ut constat lugo, quertit[ur].
 si n[on] p[otes]t dici pars, n[on] e[st] paritas cum
 aqua, qua dicit[ur] pars vini usualis. ad
 5. N. sequela[m]. n[on] g[er]erat[ur] ma[ter]ia, qua n[on]
 e[st] p[re]sens, q[uo]d dicit[ur] f[er]ra vel saltes
 ultima pars f[er]ra, ut e[st] com[un]is o[mn]i[u]m.
 nec e[st] paritas inter f[er]vine et alias
 res benedictas, in q[ui]bus dicit[ur] pars
 major trahere minore[m], nam in ijs
 nil pot[est] p[ro]p[ri]a mutari, sed t[ame]n censet[ur]
 moraliter applicari g[er]eratio procedens.
 ad in Eucha[rist]ia debet e[ss]e p[ro]p[ri]a

quæstio.

162. Sed nec inooliter censet applicari huic
aqua consecrata, imò censet ^{et} applicari
q̄ oes censent ^{non} ^{sub} ^{hæc} ^{sali} ^{guta}
alias deberet em̄ ^{hæc} ^{alium} ^{hospia} ⁱⁿ
consecrata, si ista tñ agglutinaret
alteri consecrata, sicut benedictio
partis majoris Culiæ censet applicari
alteri parti de novo per ce-
mentu adijuncta. premit em̄ hoc
argum̄tū ipsos adversarios, si è aqua
ista tandem est cum ^{hæc} ^{ly} ^{vini}, ut
quæteret ^{si} ^{q̄} in eorum sentia facile
quætere potest in officio longiore:
tñ ⁱⁿ ^{admitterent} ^{ipsi} ^{quæterenda} ^{istat}
aqua in ^{hæc} ^{ly} ^{vini}, sed in vino.

Articulus 11 mus.

Qua et qualis sit fœa

Eucharistia

163. Dico. i. fœa consecratio panis cen-
tualiter gessit in his verbis: hoc è
corpus meum. Ita coris ^{est} ^{gta} ^{aliquos}
Græcos, qui volunt insuper requiri hæc Ver-
ba: quod pro vobis datur, vel quod
pro vobis tradatur ^{est}.

Probatz gylupio. geil. flor. hanc
 et n̄ alia foa assignat, et S. P. P.
 assignant. r. si illa verba sent
 sentialiter requisita, qua grae
 petunt, Celia Romana n̄ gsecraret
 valide. Consonz. prouta Verba
 a nobis requisita sufficient gffiant
 presentia Xri sub specie panis. go em
 sufficient ea coant.

hinc verba illa, qua promittunt, qui. 164.
 pridie qua pateret, et t̄m nescia
 nescite precepti. ut tenent oes tho,
 missa et nostri. et ex Robertis em
 Pontig, Christophig, qui volunt coctus
 t̄m dubie locutus. g. Verba hoc n̄
 s̄t verba Xri, imo fuere, primus ab
 Alex: i. relata in Canon. ut habet
 in Breviario ad S. die May. atqz
 ut colligit, ex florent. P. patribz, et
 vetustissimis scriptoribz, quos videre
 e apud Bellarm. l. 4. c. 13. sacerdos
 gsecrat verbis Xri. go. neqz em dici
 pot ante Alex: n̄ fuisse sentiale
 foa Eucharie vel fuisse alia,

165. quā nunc fit.
Nec dicas, verba illa: qui iudicā u: re,
quā, ut obligat sacerdos loqui noīe
Xri: hoc ē u: n̄ ē ideo sacerdos
loqit̄ noīe Xri, q̄ dicit se loqui
noīe Xri, sed q̄ a Xro ē int̄dit̄, et h̄t
int̄t̄e loquendi noīe Xri. sicut angelus
in Veteri Testamento, sepe dixit noīe Dei:
ego sum Dñs Deus tuus: sic legatus loqit̄
noīe regis, et si reflexa n̄ dicant, se
loqui, modo sunt q̄bituti. Partē si
Carus illa omnia verba diceret, n̄ p̄terea
loqueret̄ noīe Xri, sicut n̄ loqit̄ noīe
regis, qui t̄m narrat alteri verba a
rege filata. Rursus, ut bene offer-
vat Gorman: per illa verba n̄ det̄nd̄
verba: hoc ē u: ad practicē sensū.
Eandē q̄ id q̄ sacerdos h̄t in mani-
b̄, sit corpus Xri, sed t̄m q̄ illud, q̄
Dñs in Cena h̄uit in mani-
b̄, sit corpus Xri: q̄ si p̄fectio h̄iū
verborū det̄naret̄ a Verbis illis
precedentib̄, sacerdos n̄ loqueret̄

noie Xpi in ordine ad convertendum
hunc panem.

Dico. r. fca generatio calicis gisid 166.

in his vel equivalentibus verbis:
hic est calix sanguinis mei, vel hic
est sanguis meus. Ita locuta et nostri
propter amicum gtra thomistas. jibaz
hac verba sola sufficientia sufficiant
presentia Xpi sub specie vini, et
conversione vini in corpus Xpi, ut docet
S. Th. q. 78. a. 3. in corpore, n. ming
quod illa: hoc est corpus meum sufficiant
presentia Xpi sub specie panis, et conversione
panis in corpus Xpi. qd sicut ista
sufficiunt ad panem, ita illa sufficiunt
ad vinum convertendum. gpa. pr. Verba
generationis efficiunt, q sufficiant, nec s
minoris efficaciam in generatione vini,
quod panis, qd.

Probatur. r. Verba, quae n reperiantur 167.

in ord. Canone, n s essentialia. atq. in Flitur,
Verba illa novi et aeterni testamti. g. vel
usq. ad illa haec quotiescumq. p. n
reperiantur in ord. liturgia aut Canone.
qd. major colligit ap. S. Doctore,
qui dicit, alia verba Canonis n ee.

de sententia, q̄ Canon. missa n̄ ē apud oēs,
quasi diceret sententia d̄bere eē apud
oēs. Cui: et probat̄ ex eo, q̄ ē incredibile,
q̄ in pluribz liturgiis, quorū auctores
credunt̄ ap̄oli et N. Patres, n̄ h̄bita
f̄t valida f̄ca ḡsecraois, cum t̄m Flor:
q̄ auctoritate d̄fussit rit̄z grecorū, n̄
arguerit illos in valida ḡsecraois.

i 88. Probat̄ min: in liturgiis antiquis
grecorū S. Jacobi, S. Charci, S. Basilij,
et S. Chrysostomi n̄ h̄bent̄ haec verba:
eterni mysterij fidei: in liturgia
etiā, quo S. Mattheo tribunt̄, n̄
h̄bent̄ haec: novi et eterni testam̄ti
mysterij fidei. Idē fit in missa
mocaromū, ubi haec h̄bent̄ f̄ca: hic
ē calix novū testam̄ti in meo. Jan:
quinē, qui pro vobis effundet̄. Iugo
oculatoz testis refert̄ in liturgiis
maronitarū, quo tribunt̄ S. Joanni
Baptista, S. Petre, Eustasio, et
Joanni patriarcha, haec t̄m h̄bent̄:
hic ē s̄quis me: sanguis me ē hic:
hoc s̄quis me ē.

i 89. Confessio. S. Pauli et S. Joannis

et habent haec Verba: aeterni, miserum
 fidei: n. e. am. credible, q. hagiogra,
 q. hi omiserunt, qua pertinebant ad
 sententia foa. nec dici pot. Evangelistas
 tm. fuisse historicos, nec oia. n. ucler
 atq. narrasse, imo abscondisse Verba
 sententia, ne gentilibus innotescerent.
 q. ha. e. i. oes scriptores col.
 ligunt ex Evangelio, qua sententia
 spectant ad foa. et si n. absconderunt
 ha. Apoli, n. e. res cur absconderint,
 hanc, nec i. scripserunt infidelibus, sed
 fidelibus, et sacri libri n. ming, qual
 alia. miseria abscondebantur gentilibus,
 si dicas, haec Verba omissa n. ee
 sententia, sed tm. alia, scil: qui pro
 vobis (u: jam evertis plures rases ad
 versariarum), ut infra patebit, et
 maxime deferis D. Th. cuius tm. am.
 caritas e. maxime. jona. sententia. q. foa.
 Confessio. 2. q. plures. D. P. B. apud
 suar: q. agunt de foa. Cachoia tm.
 referunt ista Verba: hoc e. corpus
 meum. hu. e. spiritus meus. q. o.
 Dico. 3. Verba. q. exaravit. pferunt.

simil recitativè et enuntiativè. Ita
comis. recitativè pferre Verba seu
historicè et maaliter significat ea
pferre narrando tpm dicta ad abalio,
sed sacerdos pferit verba consecraois tpm
dicta à Xpo. gò. prolo min: sacerdos ante
verba consecraois ait, benedixit, fregit
enuntiativè am pferre verba seu
foaliter et significativè significat ea pferre
n tpm narrando tpm verba alterij, sed
em asserendo id, qd per verba significat:
hoc facit sacerdos, asserendo fuit. e
corpus Xpi. gò.

171. Constat. i. narrans rem tm loquitur tm in
sua persona, n verò in persona illic,
cujus verba narrat: atqui sacerdos ex
Florent. et Frid: et P. patribz loquitur
in persona Xpi. gò. r. P. et quibus
colligunt ex verbis consecraois fieri
tunc quæsiad panis et vini: atqui
si sacerdos tm narrativè ea verba
pferret, n potest colligi fieri tunc
quæsiad illa, sed tm ea facta fuisse
olim in cena: plus è n requireret ad
veritè pura narraois. Quis è tm

sentia sufficere ad valorem, si verba
sunt enuntiativa referantur.

69

Articulus 12 mus.

Solventur Objectiones.

172.

Ob. 1. ex nostra sententia sequeretur valentiam
de consecrari his formis. 1. hoc corpus
meum: quia non solum hebraei, et graeci, sed
etiam Latini sapienter intelligunt, verbum
est. et apud S. lucam graeci non exprimitur
nisi in consecratione calicis. 2. istud vel
illud est corpus meum. 3. fiat vel fiat
hoc corpus meum. 4. ecce corpus meum.
5. hoc est caro mea. 6. hoc est corpus
Christi. 7. meum est hoc corpus. 8. consecro
hunc panem in corpus meum. 9. hoc est
corpus meum. 10. hic cibus, haec res,
haec substantia sub his speciebus est corpus
meum. 11. corpus meum est hoc. 12. hic est
corpus meum. R. ut diximus n. 83.
de sacramentis in genere, mutatio accidentalis
non impedit valorem, impedit autem mutatio
substantialis.

In particulari de prima dubitat
a quoque, quia non videtur facere sensum effectum 173.

in idiomate latino, qd fit de alio.
Suar: uno negat, tum qd Xpus adhi,
fuit illud e, tum qd, ut ait, dberet
sensus ita ee gnegus: auipite et come,
dite hoc corpus meum, cum tu illud
auipite n freit ad foa. ad r.
illud n ffectat maad profante, nego
vop ipud, ut notat ex Vagg: Job, alphab.
sacrific: casu. 3. ffectat e rem pro,
tendit illi, que alioqur, unde scribens
angustat et dicens: ita civitas, feli,
gor de angustana, ddt am maad am ee
profent ei, qui loqit et gceerat. ad
Btia. Verba n indicat Xpus fine mo,
ra ad ee post absoluta foa. ad qta.
Vagg: admittit, Suar: ait sibi veri,
fihile ee, qd fit mutao fctialis, et
videri hac foa n ffectari gverpae,
sicut ffectat altera comiter usitata,
mutari em saltet ffectate explicita
in implicita.

174. Ad 5. censet a scolasticis mutao
fctialis, qd caro ming ffectat, qua
corpus, licet am alibi per synecdoche
adhibeat, caro pro corpore, tu in

foa servanda e p^ricetas Verboru.
 q^o am X^ous Joani 6. vocavit hoc
 sacram^{tu}m sua^m carne^m. n^o voluit tradere
 foa. ad 6. in p^rimis haec verba ut
 g^repa cum p^recedentib^{us} n^o sent
 vera, q^o X^ous ip^sa n^o dixit. deinde
 sacerdos n^o exprimeret, se loqui no^me
 X^oi, adeoq^{ue} ex char. nil efficeret.
 ad. 7. Verba potiq^{ue} f^ossant p^rosopias,
 qua^m q^uerit^{ur}. ad 8. foa^m haec potiq^{ue}
 acti^one^m sacerdotis f^ossant, qua^m per
 manentia^m X^oi. ad 9. barbarisim^{us} n^o
 obe^m valari. ad 10. foa^m illa q^uerit^{ur}
 niunt quoad rem cum n^ostra, at n^o
 si diceret ex parte p^redicati lo^{co}
 corpus f^ossant ei q^o haec res est f^ossant
 mea, q^o hic tong^{us} est valde con^{tra}, et
 p^ro^{ter} r^{ati}oⁿe^m totiq^{ue} vel r^{ati}oⁿe^m f^ossant, ad
 vel alteriq^{ue} partis verificari.
 Ad 11. foa est valida, et h^{ab}et in
 liturgia p^r charci. ad 12. Dis^{cut} 175.
 currend^{um} est, ut discurrem^{us} n^o: 46.
 de Sacram: in g^re^m circa foa^m baptis^mi.
 in no^me^m patria^m n^o: si est indoct^{us} tm^{us}
 faciat sollemn^{is}, n^o vitia^m foa^m

adverbialiter. si am docty vocē hie p^{er}
nat adverbialiter, ut p^{er}fect hoc loco,
vitiat^{ur} sensus, et nil fit, namq^{ue} si
erit, si quis in consecraōe calicis ex
p^{er}versa intioe p^{er}meret vocē hie
adverbialiter. Adde circa voces
equivocas hoc, notandū, si s^{unt} voces
adhibita ab Ecclia, ut ē particula
hie in consecraōe calicis, earū p^{er}fectio
satis ē detenta per usū Ecclia, et
p^{er}fectio per geale^m intioe ministri
p^{er}fectio Ecclia.

1076. Si vero, voces equivoca^e s^{unt} adhibita
ab Ecclia, s^{ed} earū indiffinita de
tenari, ita ut p^{er}fectio, q^{ui} X^{ristus} voluit
p^{er}fectio per circumstantias aliquas ex
ternas, ut ē h^{ab}et D. Th. verba que
runt^{ur} in sacra^{mentis} quantum ad sensū
que faciunt, utiq^{ue} ait Tanner D. 2. c.
3. q. 1. dub. 3. n^{on} in mente loquentis,
q^{ui} sacerdos indocty p^{er}fectio particula
hie in consecraōe calicis p^{er}fectio
adverbialiter, et t^{amen} valide consecra
ret, si h^{ab}eret legitima^m intioe.
Deniq^{ue} q^{ui} intioe et p^{er}fectio distincta s^{unt}, nec
p^{er}fectio p^{er}fectio p^{er}fectio ab intioe.

Vnde si quis nolit, sua referre in
 debito sensu, nil gfficit n̄ tam
 defectu sua, quā defectu int̄ioris,
 cum n̄ vult facere, q̄ X̄us instituit.
 quare operant̄ verba juxta sensu,
 quē faciunt juxta prudentē aliorū
 exp̄t̄imacōē, respectu quorū signi
 locū obtinent. hinc ut idē Tanner,
 multū gēderari deb̄ persona ministri,
 an docta sit, an indocta.

Idē: putat Tanner: si sacratō usu
 Cūla, et gēderatis oib̄ circumst̄ijs
 ext̄ernis sua mutata permaneas ad,
 hinc dubia, si ut tam verū, quā
 falsū, et sacratō ḡt̄iū sensū exp̄rimere
 possit, nil gfficit, q̄ sicut in physicis a caā
 n̄ debeat n̄ p̄cedit actio, ita multo
 magis ex institucōe X̄i in sacrat̄ijs sua
 n̄ debeatē p̄sequant̄ id, q̄ X̄us voluit, nil
 agit. Vnde si quis nec blasus nec ignary
 Latini idiomatis baptizaret in noīe
 patris et filii (idē: quancunq̄ demū
 int̄iorē h̄eret, nil ageret. atvero si
 ex circumst̄ijs ignoras vel defectu
 Lingua blasa aut p̄cipitantis colli-
 geres, eū t̄n̄ p̄sequere, q̄ voluit X̄us,

177.

valeret baptizans. pariter si quis in
dotoy diceret, hic e corpus meum, rade
circumstantiis supponi potest, tm factus
solacisimus, nec vitiatu sensu, ab n,
si dotoy gsecraret, et sumeret parti-
cula hic adverbialiter, q in his
circumstis n significaret per foal, q
Xous intendit.

178. Ob. r. graei primu post gsecrased orant,
ut fiat corpus Xoi. go n sufficiunt
ita verba ad indicenda profantia
Xoi. Ansem. si post gsecrased ad e
corpus Xoi, n pot fo explicari, q significat
est particula hoc vel hic. go. pr. it.
n significat pane, alias est sensus. hic
panis e corpus meum, q e falsu.
vel hic panis transit in corpus meum,
et sic vox e sumit injurie. nego
nec jam ita efficaciter possit res.
argui heretici, si em injurie ea
voca explicent pro significat. sed nego
significat accidentia, q nec ita identifi-
ficantur cum corpore Xoi. vel si sensus
sit. haec accidentia gtiunt corpus
Xoi, iteru e sumit injurie, nego

per illas particulas significat corpus
Xri; primo e est sensus: hoc corpus
meum e corpus meum, qd e identicum.
et difficultatis corpus Xri nondu
ade, qd dicitur hoc. atq; parti-
cula demonstrativa significat aliq;
actu profens. qd.

179.

R. D. H. orant ut fiat corpus Xri sim-
pliciter. N. ut fiat fumentib; et ado-
rabilit; id e his sit. C. A. B. ita solvit
hanc objectionem in Concil. flor. Card. Bas-
sarian loco graecorum Qens, falsus per
verba consecratio fieri transubstantia-
tio, oravi tñ, ut spiritib; descendens
efficiat in nobis panem hunc pretiosum
corpus Xri, et qd in calice isto e, san-
guine Xri transubstantib; ipse spiritu
sancto suo, ut fiant conicantib; in
remissionem peccatorum, et qd fiant in con-
demnationem nostram.

180.

Ad confirm. N. H. ad jr. C. n significari.
panem, nec accidentia sola et dico signifi-
cari contentu sub his verbis, et hic sensus
e identicus, ut e illis sit, requiritur,
ut formaliter. id e ponat ep parte fcti,

q̄ ex parte practi: e.g. petrus ē petrus, n̄
am̄ s̄ tm̄ ponat̄ realiter, hoc ē s̄ p̄ ob
fieri, cum̄ debeat dari identitas inter
s̄tm̄ et p̄tm̄ sic recte dicit: hic ē
petrus ē hō. sed dicit: p̄ hoc tm̄
q̄ntū p̄ his p̄ct̄ vel s̄ligit̄ corpus
x̄ri vel panis. R. s̄ligit̄ corpus x̄ri, ob
ē identificari s̄tm̄ et p̄tm̄.

(81). Urgetis. q̄o dicit̄ hoc, nondū adē corpus
x̄ri, sed hoc p̄mū adē q̄o dat̄ ultima
p̄blata p̄a. q̄o ē s̄ s̄ligit̄. R. N. q̄a.
in p̄p̄it̄ practiis seu q̄a faciunt
s̄m̄ obtm̄ n̄ p̄p̄p̄it̄ obtm̄ jam ante
p̄as existere, sed sufficit si existat in
fine, nisi p̄p̄it̄ sint demonstrativa.
Ita. T. Th. et coniter alii. et patet,
q̄ si mathematic̄ s̄m̄ incipit dicere,
hic ē circulus, et s̄m̄ eū facit, effi
hunc p̄mū perficiat, effi ult̄ q̄o
dicit̄ ult̄mū verbum, n̄ falsū dicit.
ita si donas gallinū dico tūm̄ s̄ hoc
gallinū, vera ē p̄p̄it̄, licet q̄o p̄fero
tūm̄, nō s̄m̄ gallinū tūm̄. Cum̄ q̄o p̄a
Eucharistica sit practica efficiens s̄m̄
obtm̄, n̄ incipit, ut illud jam adsit in

183.

coni modo accipiendi proies.
qdo am aliqua proies speculativa aliq
qdo videtur n̄ ita accipi, rāo ē, q̄ n̄ s̄
prictē demonstrativa, sed ut ait Dicaſt.
tr. 4. de Euchar. disp. 3. dub. 10. acco.
modi e. g. si dum mihi monstrat flos
natus in germania, dico, hic flos em̄
natus in italia, n̄ volo prictē demon-
strare individuum, sed tm̄ genus floris et
accomodi individuum: ad verba generatio-
is s̄ prictē demonstrativa, aliqdo verba
verō proies n̄ s̄ speculativa (sed pra-
ctica e. g. dum dico: nunc taceo, q̄
per proies practicas hic s̄lligim̄ n̄ tm̄
illā, qua ipsa facit obtm̄, sed qua s̄lligat
obtm̄ hic et nunc factū ā loquente,
qualis ē em̄ primo loco posita: hic ē
circuly. vid. arriag. de Euchar. disp.
40. Sect. 8.

184. Ob. 3. si Xpus patris adē post verba
generatiois, tunc n̄ possunt plures valida
generare eandē hostiā. hoc ē falsū,
p̄. III. ē moraliter impossibile, ut oēs
fruant verba generatiois in unico
momento. q̄. p̄. min. 1. Dum ordinarij
novi sacerdotes iubent oēs generare

fuit cum ordinante, et dicuntur in pon-
 tificali novo celebrare pontifici.
 unde em dicitur n. p. q. t. m. m. a. l. i. b. e. r.
 p. f. e. r. a. n. t. v. e. r. b. a. , e. t. a. l. i. a. s. e. m. n. e. s. s. e. n. t.
 f. o. r. e. t. , u. t. n. p. r. o. v. e. n. i. r. e. n. t. e. p. i. s. c. o. p. u. s. r.
 C. u. l. i. a. v. u. l. t. , u. t. o. e. s. g. s. e. c. r. a. n. t. a. l. t. e. m. o. r. o.
 e. i. p. r. o. n. u. n. t. i. e. n. t. v. e. r. b. a. g. s. e. c. r. a. t. i. o. n. i. s. , n. u. l. l. y.
 p. r. o. v. e. n. i. a. n. t. p. o. n. t. i. f. i. c. a. l. i. s. , s. e. d. o. e. s. c. u. m. e. o.
 f. a. c. i. a. n. t. g. s. e. c. r. a. t. i. o. n. e. m. a. d. s. u. f. f. i. a. n. d. a. p. o. t. e. s. t. e. ,
 q. u. a. s. N. e. o. n. y. s. t. a. h. o. b. a. g. u. a. l. e. s. c. u. m.
 e. p. i. s. c. o. p. o. i. n. o. r. d. i. n. e. a. d. g. s. e. c. r. a. n. d. u. m. c. o. r. p. u. s.
 D. n. i. , a. t. q. u. i. s. i. n. e. s. s. i. u. s. f. o. r. e. t. , u. t. o. e. s. p. r. i. n. t.
 r. e. n. t. v. e. r. b. a. e. o. d. e. i. n. s. t. a. n. t. i. C. u. l. i. a.
 v. e. l. l. e. t. a. l. i. q. u. i. m. o. d. o. l. i. b. e. r. i. m. p. o. r. t. a. b. e.
 O. b. i. o. h. a. c. r. a. t. i. o. n. e. q. u. i. v. e. r. t. y. e. e. t. , s. e. u. n. o. 185.
 i. n. s. t. a. n. t. i. m. i. n. i. m. o. s. e. i. g. p. r. o. n. u. n. t. i. a. s. s. e.
 v. o. r. b. a. p. r. i. m. a. g. s. e. c. r. a. t. i. o. n. i. s. , n. p. o. e. t. p. r. o. n. u. n. t. i. a.
 a. r. e. v. e. r. b. a. s. e. c. u. n. d. a. , q. u. i. n. p. o. e. t. q. u. i. s. l. i. c. i. t. e.
 g. s. e. c. r. a. r. e. u. n. a. s. f. e. e. t. s. i. n. e. a. l. i. a. . 4. q. u. i.
 g. t. i. n. g. e. r. e. t. u. t. e. p. i. s. c. o. p. u. s. , q. u. i. e. p. r. i. n. t.
 m. a. r. i. s. c. e. l. e. b. r. a. n. s. , n. g. s. e. c. r. a. r. e. t. , s. i. a. l. i. q. u. i.
 p. r. o. v. e. n. i. r. e. t. . 5. e. x. p. o. n. e. r. e. n. t. v. e. r. b. a. s. a.
 c. r. a. m. a. n. t. h. i. a. p. e. r. i. c. u. l. o. n. u. l. l. i. t. i. s. , v. e. l.
 p. r. o. n. u. n. t. i. a. r. e. n. t. s. u. p. e. r. m. a. a. s. j. a. m. g. s. e. c. r. a. t. a. s.

inter hac Durand. hanc consuetudinem
reprobabat, et aliqui episcopi amittunt.
Sed Durandi opinio post Clementis pon-
tificale sustineri non potest, Cuius est
hoc precipit, nec apud Latinos in
ordinacione huius mos est, sed apud Gracos cum
sacerdos assistens episcopo ordinariè
cum eo consecrat, et teste Jano. olim
Cardinales consecrabant cum summo ponti-
fice.

186. R. in praxi neomytha dicitur valde di-
ligent attendere. i. ut quibus pontificali
verba sunt cum episcopo verba absol-
vere et eum non prevenire. r. ut
habeant intentionem primariam referendi
verba modo meliori, quo pontificali et dicitur
referri ex Volunte Dei et Ecclesie. si
autem ulterius intentiones quasdam speculativas,
qualis in particulari debet esse intentio,
consequenter dicitur, debere esse conditionata, scilicet
consecrandi, si cum episcopo absolvant, non ve-
ro si ante aut post eum absolverint: nec
Ecclesia hanc intentionem excludit ex eo, quod
non movet ordinandos de hac intentione ha-
benda, nam ut dicitur ait, forte non omnes
episcopi vel assistentes sequuntur hanc
sententiam, vel non sunt solliciti, quod satis est,

ordinandos, habere intentione, quae per cano-
 sent habere virtualiter, si eam & exclu-
 dant peragendi rem, ea rase, qua fieri
 oportet. qd am Bulla potius sollicita sit
 de admonitione, ne praeveniant Episcopi,
 inde e, qd si quis haberet intentione absolu-
 ta et praeveniret, inconveniens
 foret.

Hac intentione conditionata evitatur hoc in-
 convenient, qd soly ordinans hbt intentione
 absoluta et certo gserat, adeoq; nqm
 sumit utramq; sacra spec' ille, qui n con-
 secrat, qd am alij n oes sumant utramq;
 spec', qui em gserarunt, si scilicet sol
 absolvent, n sit ee absurdum, cum Bulla
 Neosacerdotib; tunc n permittat sacru
 calice, unde vel n e de jure divino, ut
 celebrans sumat utramq; spec', vel falte
 n e de jure divino, ut sumat ois gserans,
 sed sufficit, si sumat primarij celebrans, vel
 tm e de jure divino secluse, procepto Bulla
 synodico s: qd in hoc casu n obligat. s: ut
 sumat alij sacerdos, licet am n oes sol
 absolvent, moraliter tm fieri pot, ut
 unus et alter ita absolvat, qd sufficit ad
 exprimenda equalitate.

187.

sed pot gtingere, ut quis n absolvat Ver-
 ba prima gserantis cum Episcopo, absol-
 vat tm verba rda, adeoq; gseret una
 spec' sine altera, qd videt illicitud: pterea

188.

addit Dicastrilo alia conditione in eadem gse-
crase, scilicet, si jam hęc gsececravit: at
si absolvisset verba prima gsececravit, n̄ am
absolveret verba eadem, gtingeret idem
inconveniens. Haubold: putat in pri-
ma gsececrase addendam hanc conditione, si
deus factus sit, ne absoluturus scilicet
verba eadem gsececravit. hoc responsio
difficilis ē ob dicta n: 183. de sacra-
mentis in gse. Dicastrilo putat, eo pra-
cepto, quatenus divinum ē, tm̄ affici prima-
riū gsececrante, sicut precepto sumendi
utramq; hęc, quo modo unq; utramq; hęc
gsececrat, verū jam ē, n̄ gsececrari una sine
alia et offerri completū sacrificiū: et
hoc putat colligi ex usu Ecclesia, que ex-
ponit Neomystras illi periculo, modo lo-
venti isti, quantum potest sml̄ absolvari.

189. Sed adhuc ē difficultas, q̄ plures verba
proferant super maā jam gsececrata.
Sunt Lugo et Dicastrilo, nemini in
particulari confare maā jam ei gsececrata,
cum oēs conventus sml̄ absolvari, p̄
igitur oēs gsececrare sub conditione, si maā n̄
sit jam gsececrata, nec malū ee verba
gsececravit proferre sub conditione super
maā dubia, et cum se consecrandi,
quod oēs h̄nt. Arriaga ait, nullū
totū fca proferre post alterū, sed tm̄

ultimū verbum, n̄ am̄ eē sacrilegū repe-
 terē tm̄ unū verbum super mād jam gse-
 rata, q̄ eo casu, cum prolao ab oibz
 facta censet, eē moraliter una pro-
 lāo fōa, ita se hōb verbum superadditū
 ac si sacerdos se solo gsecrans repeteret
 vocē meū, nec eē gōderari eēt tm̄
 nova fōa superaddita, sed tm̄ unū
 verbum secundū se auditū, et q̄ nihil
 jam significat.

Articulus 13us huius.

Reliqua Objectiones.

Ob. 4. Quē sequentes voces Novi et cetera, 191.
 ni (n̄) sunt in missali scripta majori-
 bus literis, sicut priores. gō em̄ sunt
 essentialia. Confess. 1. S. Thom: q: 78.
 a. 3. expresse docet, em̄ verba sequentia
 eē essentialia, et Bigotus iussit ex
 jetano daleri in editione Romana illū
 locū, ubi sustinuit verba illa n̄ eē es-
 sentialia. 2. Voces subsequentes detrahant
 procedentes, ad q̄ lēta gōfess. gō. 3.
 p̄ n̄ sunt essentialia illa voces, n̄ eē rāo,
 cur eas Ecclia adderet. gō. 4. re-
 torqueo. in particula enim, qua n̄ censet eē
 essentialis. Deinde N. gōf. rāo ita scri-
 bendi sufficiens fuit, q̄ vel pertinent ad

integritate vel ad meliorem explicacionem
effectus sacramentalis.

192. Ad 1. Confirmacione. Si S. Doctor est ~~Vestigi~~
nobis per Greg. n^{on} viderit liturgias antiquas.
Ceterum plures em^{er} ex Thomistis ve-
nent S. Doctores em^{er} velle, q^{uod} illa ver-
ba integraliter pertineant ad substantiam,
vel q^{uod} essentialia sint ad generacionem
sed explicacioni fructus sacramti. Tertio
S. Doctor ait, per verba: hic est ca-
lis equinis mei, significari conversio-
nem per sequentia ~~verba~~ vero triplicem
fructus Eucharistiae, scilicet aeterna ha-
ereditate, per verba: novi et Veteris
Testamenti, iustitia gratia, qua habet^{ur} fidei
per fidei et explicat^{ur} per verba: my-
sterium fidei, deletionem peccati signifi-
cat^{ur} per verba: qui pro vobis. quan-
tum ad correctionem Cajetani: illa facta
est, n^{on} q^{uod} doctrina esset falsa, hoc est
Pontifex minime decidit, sed q^{uod} q^{uod}tra
officium boni comendatoris n^{on} expli-
casset S. Thomas, ut debebat.

193. Ad 2. Confirmacione. S. Thomas dicitur
ad significacionem accidentalem de fructu
sacramti. G. H. ad significacionem substantialem

quæritur. N. B. qd si quis nollet
valere consecraco per præcedentia
verba, nisi qd finivisset em se-
quentia, vellet effectus suspendere
q. n. p. ut dictum e de sacramtis in
g. n. 170. ad B. g. formaco. N. B.

Ratio prima e memoria passiois Do-
mini, qua melius exprimitur per effectus
et effusio sanguinis, qua per formam et
traditioem corporis. r. consecraco calicis
e posterior et ultima et vocibus illis:
qui pro vobis effundat, sufficienter
significat effusio sanguinis. B. cum sacri-
ficiis in cruce consumatur fuerit effu-
sio sanguinis, recte em in altari post
consecracoem ultima subjunguntur voces,
quibus denotetur effusio sanguinis.

Ob. Concilium colonienſe dicit for-
malem consecracoem calicis contineri illis verbis
huiusmodi: usq. ad illa hoc faute.
Conform: i. Voces sequentes in aliqibus
precedunt, nam apud S. Luc. 22. ita
ponitur: hic e calix novus testamti in
sanguine meo. eadem fere ponitur. i. ob.
ii. qd em sit certum. r. nulla e

199.

rao, quare Xp̄us n̄ voluerit em̄
voce sequentes ee sentles, sicut vo,
luit ee sentle invocaco Trinitis in
baptismo: R. N. ḡtia. q̄tinet in illis
verbis foa, sed n̄ oia s̄ partes foa,
ab hoc ē illis locis abstractis. Deinde
Concil: Coloniense, q̄ credo ee idd
cum citato parte r. c. 14. omittit mi,
perius fidei. ad i. Confm: em̄ parti
cula ē praevidit, quin sit de sentia.
R. r. N. ḡtia. si quis gō ita diceret: hic
ē calix efundendi pro vobis, spiritus mei,
illa verba: efundendi pro vobis n̄
sent sentia.

195. Ad vero in foa S. Luca et S. Pauli
videt salte vob letatm ee sentlis, q̄
fine ysa n̄ ē sensus, sicut em̄ in
nostra foa ē sentlis vob calix, q̄
est sensus: hic ē spiritus mei: et
hoc nostra foa usurpat melis, qua
simplicior ad exprimendū potū.
ad r. Confm. Praes, quare no
luerit, post ee eade, ab quas
noluit ee sentle invocaco
Trinitis in absolute, et sit pro

rase voluntas, arguentes em ha
 st, q' baptisng e jama sacramentū,
 et eterna p'stas fidei Christiane
 q'formas vero realiter instituta ad
 professioe fidei, hinc X'us noluit
 dare gradū, nisi fiat expressa
 invocao trinitis t'q' p'cipui mi
 serij. hoc t'n arguente per se
 respicitur X'us, quare licet em si
 miles p'cedit offerri pro verbis illis
 sequentibz in E'da p'ecrase, n
 legitur similiter X'us em, ibi illa
 verba respexisse, cum gloria ejus
 voluntas, nobis q'et ex oibz r'ioibz
 in p'bas aductis.

Ob. 6. f'oa nostra n' sufficit ad
 sacrificiū. q' neq' ad sacramtū.
 Confm: si q'is omittet verba se
 quentia, d'beret denuo p'ecrare,
 q' s' e'entia. R. q' s' n' e' certū.
 q' p' plus requir' ad sacrificiū, quā
 ad sacramtū. si juxta plurimos ad
 sacrificiū requir' conis, juxta n'
 nullos em oblas n' t'n q'ia requir'

196.

ad Sacram. R. R. N. A. en sub
hee panis Eucharistia e sacrificium,
quod dicitur traditio corporis Christi
in verbis. deinde sacrificium missae
n e cruentum. qd n dicitur ibi ee
effusio sanguinis. effusio vero sanguinis
facta in cruce significat per hoc,
in verborum ponat sub specie panis
corpus, et sub specie vini sanguis.
negs em nesci e, ut oes fines sa-
crificij exprimentur per feda, modo
exprimantur feda.

197. ad Confessio: N. g. fia. In legibus nostris
sententia n ee certa. cum igitur in
administratione Sacramentorum ea, quae
valore spectant, debeant ee certa
debet em repeti tota feda, cum n
sit certum verba assignata ee
sufficientia, licet hoc nobis vi-
deatur p. b. l. i. g. - Caterum addo ex ru-
bricis missalis. c. 4. de effectibus.
S. 5. si quis post consecrationem vel
elevationem calicis n recordetur se
oia dixisse, n debet turbari, sed p. r.
ponere, se dixisse, quae solent dici.

si am certo fiat, aliqua ex cen-
 tialibz, vel ex ijs, de quibz diximus
 factz, an sint sententia, se omittisse,
 vel si em dubitet, n quomodocumqz,
 sed ut hnt rubrica, valde pbliter,
 repetat qsecrase sub gditione, si
 vero dubitet, vel em fiat, omittat
 aliqz n sententia, n resumat, sed
 pcedat.

Ob: 7. ex Gon: licet verba sequen-
 tia n sint sententia apud aet, pnt
 tn ee sententia apud Romanos. go
 nostra pbaes n sbrunt. p: d.
 p: dicit. Nov tm detmisse late,
 et ultima maale detmisse reli-
 quippe Calia, ut diximus circa
 Sacramm ordinis n: 99. de Sacm. in
 gee et legg. P: N. A. ad p: N. A.
 hoc mo pot em dici, gratis ee cen-
 tialia verba in qsecrase panis: q
 pro vobis tradet: pot dici ijs
 sentent ee pane, azymu: Ite qsec
 in qformase ee sentent n tm unitive
 frontis, sed em cateraru partiu.
 Unde nulla e paritas ab uno ad

199.

alterius. In ordine gratia in factu
coni auctoritate et praxi Julia.
at vero in grecease Xpus in ming
detmarit foa, qua in baptisus,
ut tenent auctores, quare hoc no
va gjectura Joneti e absq, funda
mento raris et auctoritis.

200. Ob. 8. gra 3. Concluf. P. Ambros.
lib. 4. de Sacram. c. 4. ait: ubi ve
nit, ut officiat venerabile da
crum jam in suis sermonibus ea
cerdos, sed ut in sermonibus Xpi, go
verba illa in dicuntur recitative.
Conferm: i. si sacerdos sine praxe
dentibus diceret hoc sola verba, in
diceret illa recitative: go nqm illa
dicuntur. r. iuxta nostram opinionem
officiaret Xpus ee sub specie panis
illius, qui adfuit in Cena Xpi. hoc
in officio. go. R. N. gra. P. Cater
tm vult dicere, qd sacerdos princi
paliter in suis, sed principalissime
utatur sermonibus Xpi. sicut Matth.
10. dicitur: in vos estis, qui loquimini,

Sed Spiritus vobis vestri. pr. em
 diei, S. Ambrusio. suffragare vo
 Cuius effectus Sacramti. gen
 vere sentit à verbis reci
 tative platis, sed à platis en
 untiative. ad Conf. N. g. fia.
 in illo casu nulla est ratio, cur
 referantur recitative. ad r. Conf.
 N. min. sacerdos dicit utrumq.
 et Xpus ee sub specie panis modo
 presentibz et fuisse sub illis:
 hoc dicit recitative, illud enuntia
 tive.

Ob. 9. si sacerdos ppt. refert verba
 enuntiative, dicit ee corpus suum.
 hoc e falsu. go. Conf. Verba
 accipite et bibite ex hoc calice.
 tm dicuntur recitative: go. em res
 liqua. pr. g. fia. n. decet in eode
 glectu aliqua dicere recitative tm
 et alia em enuntiative. Conf. r.
 Xpus potuit instituire, ut sufficiat
 plas recitative. go. sufficit. pr.
 g. fia. Doctores exprimentes ea sufficere
 valide queerant. go. 3. sacerdos

201.

sufficiens gsecrat ex verbis Xri
si eius verba recitatae narret.
R. D. m. si legit noie suo. C. noie
Xri. N. maj: C.

202. Ad Confem. qdam auctores volunt
oia dici enuntiatiue. Sed hoc omif
so. N. qfia ad jr. N. A. q. e. specialis
rao aliqua pferendi enuntiatiue,
qua n. e. pro alijs. ad 2. Confem.
C. A. N. qfia. q. aliter voluerit. jr.
nostris ratiobz. doctores q. hnt
ut haec probi intia q. forme intioni
Cultra et Xri prevalente private
opinionem. ad 2. Confem. N. A. alias
sacerdos legens ex voluntate superioris
vel Xri verba gsecraois ex Banglio
gsecraret